

El Llentiscle

DE TORRENT

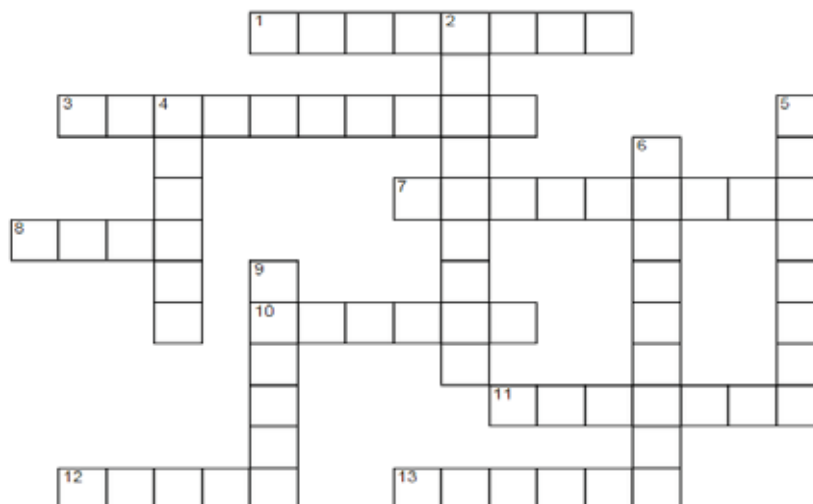
butlletí informatiu i cultural
Núm. 6 Desembre 2014

Passatemps

Irena Calafell

Herbes remeieres i culinàries de les Gavarres

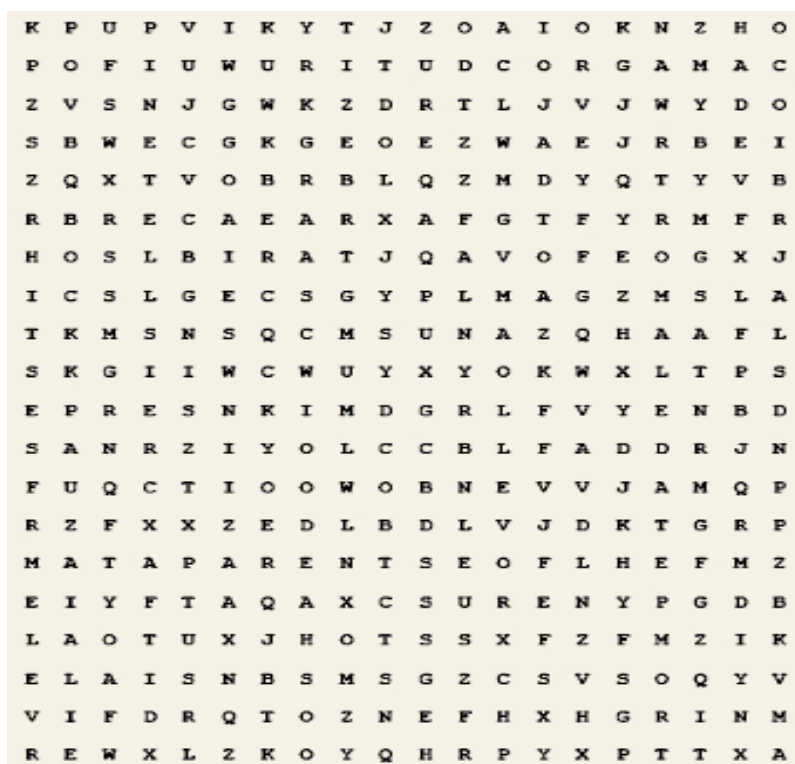
A veure qui s'anima a resoldre els següents mots encreuats, a partir de les descripcions que es proporcionen! Esperem que us ho passeu molt bé esbrinant-los.

HORIZONTAL 1. Amb les seves flors liles, tant per fer el jaç de les gallines com per condimentar plats, amb ella sempre hi podràs comptar. / 3. A Torrent n'hi ha un que sembla un arbre, però no ho és pas. / 7. Pels polls de la mainada la fan servir les mares, per guarir les panxes dels seus cabrits els pastors les fan servir. / 8. Planta abortiva usada pels pastors. / 10. Per cuinar, fer ungüents o perfumar, per tot serveix el... / 11. Les seves flors grogues alegren el bosc de maig a juliol. / 12. A les fabes hi queda bé, als caramels, xiclets i infusions també. / 13. Per fer foc a bosc quan tota la llenya és molla. **VERTICAL** 2. Gràcies als seus alegres, rodons i vermells fruits un bon ramet de nadal adornarà el teu saló. / 4. Les millors esperdenyes amb ell es fan. / 5. Es pot usar en amanides, i tant persones com conills en poden gaudir. / 6. Compte amb ella si els baixos del pantaló o les cames no vols esgarrinxar. / 9. Si la toques crema però en truita és molt bona.

Bolets

Qui trobarà més bolets en la següent sopa de lletres? El bon boletaire de Torrent!

Sumari

- 2 Passatemps
- 3 Editorial
- 4-5 Salutació de l'Alcalde
- 6-7 Manualitats de Nadal
- 8 La querella
- 9 Arrels (1)
- 10-11 IX Fira del brunyol i mercat d'artesanía
- 12-13 Tradicional Sopar de les Dones
- 14-15 Entrevista a mossèn Joan Pujol, rector de Torrent
- 15 Acomiadament de l'Àlex Garcia
- 16-17 Esmorzar dels Homes
- 18-20 Els carros de Torrent
- 21 Francisco Geronès, en *Pacu de cal Parrí*
- 22-23 Oficis que s'han perdut: Ferrers
- 24-25 Imatges d'un poble
- 26-27 Records de Torrent
- 28-29 Festa Major 2014
- 30 Planta i decora per la Festa Major
- 31-34 L'Escola de Torrent (1887-1976)
- 35 El sedàs
- 36-37 Els fogons de la Maria
- 38-39 Lokal-Konya.com
- 40-41 La Castanyada
- 42-43 Com utilitzar un desfibril·lador
- 44-45 V Trobada d'antics alumnes de Torrent
- 46-47 Notícies
- 48-49 Aplec de Santa Llúcia
- 50-54 Fets i gent
- 55-61 Butlletí de Política Municipal
- 56-57 9N
- 58-61 Informació general d'acords del ple, comunicacions, propostes i reunions
- 62 Crèdits. Solucions als passatemps
- 63 Informació, telèfons i horaris
- Humor propi

EL LLENTISCLE el podeu trobar a la web de l'Ajuntament: www.webspobles.ddgi.cat/Torrent

Diputació de Girona
221 municipis

AJUNTAMENT
DE
TORRENT

Editorial

Finalment va arribar el dia més esperat per molts catalans, el 9 de novembre, la celebració del plebiscit per l'autodeterminació de Catalunya. El Govern central s'ha passat gairebé dos anys dient que no votaríem, ens han negat el referèndum, ens han suspès cautelarment la consulta, i finalment va impugnar novament el procés participatiu del 9N. Tot i aquests entrebancs la consulta es va celebrar, i no només a Catalunya, si no també a d'altres països d'arreu del món.

Tot va començar l'11 de setembre de 2012 a Barcelona, en el transcurs de la Diada Nacional de Catalunya, amb una multitudinària manifestació convocada per l'Assemblea Nacional Catalana, que amb el lema 'Catalunya, nou estat d'Europa' va congrega uns 2 milions de persones segons l'organització. L'objectiu; Aconseguir la independència política de Catalunya.

Anteriorment, el 2010, ja hi va haver una altra gran manifestació amb més d'un milió de persones amb el lema 'Som una nació, nosaltres decidim' per reivindicar l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006, en la que el Tribunal Constitucional d'Espanya nega l'existència d'una nació catalana.

El 19 de desembre de 2012, quan el President de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, i el líder d'ERC, Oriol Junqueras, signaven el pacte per la llibertat empesos per la gran manifestació de l'11 de setembre de 2012, es va considerar des d'aquell moment que s'iniciava un procés polític cap a la independència que havia de culminar en una data dins l'any del Tricentenari, el 9N.

La Moncloa ha obert la via judicial, i la fiscalia de l'Estat ha demanat als Mossos d'Esquadra la llista de locals de votació i els seus responsables. Volen que la policia identifiqui també els responsables d'obrir els locals i ha comunicat al Departament d'Ensenyament que informi si ha ordenat disposar els centres educatius. També han demanat informació a l'empresa encarregada de la distribució de propaganda del 9N. El Govern Català, mitjançant el Conseller Homs, ja ha respòs que no es poden identificar els voluntaris i la policia autonòmica tampoc ho farà, i d'això se'n responsabilitza el Govern.

És cert, es va convocar un referèndum emmascarat en un procés participatiu que no reuneix les condicions de qualsevol plebiscit electoral, i amb un aire de clandestinitat. Ha estat una diada de desobediència multitudinària, però aquest procés ha unit la societat civil catalana i la majoria dels partits polítics del nostre país.

A Torrent, com a la majoria de municipis de Catalunya, l'ambient va ésser de germanor, de solidaritat, amb ganes de que la jornada fos festiva i sense incidents, ja que no les teníem totes, com la resta de pobles que realitzaven la consulta. La por al cos era present, ja que en els dies previs es comentava que les forces de seguretat no autonòmiques intervindrien en les meses, o bé grups radicals contraris a la consulta. Només es va tenir constància d'un incident lleu a les comarques gironines per part d'uns brètols contraris al procés, i poca cosa més. Tot i aquesta incertesa van votar al poble de Torrent un 74 % dels veïns que estaven citats a les urnes.

El que ja podem dir és que hem viscut una jornada electoral històrica, la del 9N.

Salutació de l'Alcalde

Josep Maria Ros i Marull
Alcalde de Torrent

A pocs mesos d'arribar al 8è any a l'Alcaldia, haig de dir que aquests m'han passat prou ràpids, i el que és més important, segueixo amb l'empenta del primer dia que em permet estar satisfet amb el treball realitzat fins ara.

Tot i les moltes millores que s'han realitzat al poble fins el dia d'avui, en les properes setmanes es començaran els treballs per a reformar, per utilitat i conveniència, els carrers de la part interior del nucli, carrer Església, carrer Placeta i un petit tram del Tomàs Coll, com també el carrer Canal i un tram de la part superior de la plaça Major. Es soterrarà el cablejat aeri d'enllumenat públic, de la xarxa de baixa tensió (subministrament de llum a particulars) i de telefonia, com també es substituirà l'actual canonada de distribució d'aigua potable que és de fibrociment per una de polietilè, més flexible i resistent. A més, també es substitueix la canonada d'aigües residuals per una d'un diàmetre més gros, per tal d'assumir més quantitat d'aigües brutes si s'escau.

Per a realitzar aquests treballs també és necessari col·locar caixes de la companyia de la llum i d'enllumenat

públic i possiblement alguna de telefonia. La major part d'aquestes s'encaixaran a las façanes. D'aquesta manera també es podran enterrar els cables grapats de les façanes dels habitatges. Amb aquesta actuació es pretén que no quedi cap cable a la vista.

A la plaça Major es col·locaran uns armaris de llum que permetran que, per la festa Major i d'altres actes que s'hi facin, no s'hagi de contractar comptadors provisionals de llum. D'aquesta manera també s'eliminarà el cablejat aeri de llum que es col·loca expressament per la festa major.

El punt final d'aquesta obra arribarà amb el canvi del paviment actual en tots aquests carrers, ja que hi han trams, com el de sota la volta del castell, que la irregularitat del ferm provoca que s'hagi de tenir cura alhora de caminar-hi. Per tant, estem davant una obra de les més importants realitzades mai al poble.

Una altra millora que aviat es començarà és la continuïtat de la vorera de la carretera de Sant Feliu de Boada. El tram de vorera més immediat és el que connectarà el Clot Solé amb l'Ajuntament. Seguidament continuarà des del Clot Solé fins al Camí Fondo, i per últim, restarà el tram de vorera que enllaçarà l'inici del carrer Tomàs Coll, a l'alçada de ca la Margarita, fins arribar a l'Hotel.

Aquest guany permetrà que els veïns ja no hagin de caminar per la cuneta de la carretera de Sant Feliu de Boada, d'aquesta manera s'evitarà de passejar a la vora dels vehicles.

Una actuació llargament esperada és la construcció de la rotonda a la carretera GI-652, a l'entrada del poble pel tram de can Sixto. Durant aquest mes de desembre hi ha el compromís per part de la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya que l'Ajuntament de Torrent rebi el projecte definitiu per part de la Delegació Territorial de Carreteres de Girona perquè sigui revisat definitivament. En

el moment en que el consistori doni el vist-i-plau al projecte s'haurà de tractar amb la Direcció General de Carreteres com s'assumeix el cost econòmic de la rotonda.

Una obra que actualment no podrem realitzar per falta de subvenció és el soterrament d'un petit tram de la riera de Torrent que passa just pel davant de l'Ajuntament. Tot i això, en els propers anys esperem poder-la fer realitat.

Una millora que també és necessària és la que necessita amb urgència l'ermita de Sant Llop. L'actual context de crisi econòmica i l'elevat cost que requereix l'edifici fa molt complicat que el Bisbat de Girona estigui en disposició de reparar-la. Amb tot, s'està estudiant diverses opcions, tot i que de moment poc probables, per fer possible la seva òptima conservació.

Recordar que finalment aquest any 2014 la Generalitat de Catalunya ha suspès la subvenció inicial adjudicada del PUOSC 2013-2017 a tots els municipis. Per a la realització d'aquestes actuacions no s'aplicarà cap contribució especial als veïns.

Com aviat es podrà comprovar, doncs, aquest 2015 serà un any d'obres importants i que han d'ajudar a millorar molt la funcionalitat dels serveis bàsics com també la de tenir un poble més bonic encara.

A més de les obres, també cal destacar l'organització de festes i actes socials que es celebren durant l'any que, val a dir, ens fan passar unes estones molt agradables entre tots.

A més, es continuarà amb els treballs del POUM, un treball que requereix molta dedicació i temps perquè resulti el més beneficiós per al municipi.

Com a Alcalde, veí i fill de Torrent, és una satisfacció poder assolir els objectius que, juntament amb els meus companys de Govern, ens vàrem marcar en el seu moment.

De totes maneres, personalment, tinc molt clar que el més important de Torrent són els seus habitants, els que fan possible el seu dia a dia, i també que un servidor segueixi amb el mateix entusiasme que quan va entrar per primer cop a l'Alcaldia. Mai oblidaré les persones que he conegut a Torrent i amb els qui he pogut compartir molts moments i anècdotes i que sempre més portaré amb mi, i molt entranyablement, aquells que ja no són entre nosaltres i es troben molt a faltar.

Bones festes de Nadal per a tothom i que el 2015 us reporti salut, prosperitat i pau.

Feliç 2015 a tothom!

Manualitats de Nadal

Des de fa uns anys al local polivalent del poble s'organitzen manualitats de caire nadalenc per a la mainada de Torrent i amics. La festa sempre es fa el dissabte abans de Nadal.

En aquesta ocasió es varen fer objectes de decoració per l'arbre de Nadal i al finalitzar l'activitat es va oferir un berenar per a tothom. Tal com ve succeïen de fa anys aquesta jornada és tot un encert, on petits i grans varen disfrutar. Per això volem donar les gràcies a l'Eva i en Jordi per organitzar aquesta trobada!

La querella

Joan Vinyeta

El Fiscal General ha optat per la presentació d'una querella contra Mas, Ortega i Rigau pel que ja s'han convertit en que els podríem anomenar "Fets del N9N". El Govern Rajoy ha anat posant als peus dels cavalls les institucions de l'Estat per aquest tema i a cada plantofada que ha volgut donar als catalans, tal i com ho diu el refrany castellà, "*...fueron a por lana y volvieron trasquilados...*". Però tot i els ridículs quant menys internacionals, una vegada més es pixen sobre la tomba de Montesquieu.

El cas és que la fiscalia, piramidal, jeràrquica, quasi d'estructura militar, va deixar en mans dels fiscals generals de Catalunya la interposició de la querella contra Mas i companyia. I els fiscals de Catalunya, potser amb més coneixement, amb la "contaminació" que és conseqüència del ser membre d'una comunitat concreta i de la seva coneixença (i no necessàriament, com assegura el Sr. Floriano, deguda a un de sol dels aspectes concrets d'aquesta comunitat), o mig empeltats per allò que en aquesta comunitat nomenem seny, reconegut valor d'aquesta societat catalana (tot i que algú el definís com a "*seni*"), varen decidir, per unanimitat, que no hi havia fonaments jurídics per a presentar-la.

Tot i això, el Fiscal Torres Dulce ha decidit, en qual-sevol cas, tirar endavant la querella de la que desconexem encara ara el real contingut de la mateixa. Donades les condicions d'aforats dels possibles imputats, aquesta querella, que els fiscals catalans hauran d'admetre per allò de l'estructura jeràrquica de la institució, hauran de presentar-la davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. I a partir d'aquí, aquesta querella iniciarà un periple TSJC – Suprem que no sabem de quantes anades i tornades, quantes voltes donarà (cal recordar, per exemple, el periple que va seguir el cas Atutxa al País Basc).

El govern central nega cap influència sobre la fiscalia, però sabem tots que la fiscalia està a les ordres de Ministre de Justícia, de trist record de la nit del 9N en unes declaracions desafortunades (les declaracions del cel-lo...!). Però si no ha estat Rajoy qui ha donat ordres a la fiscalia, ha estat evident que des del PP, s'han fet declaracions que, en principi

amoïnant inclús als propis fiscals, sembla que han quallat en l'esperit de la fiscalia i en el decisió del Sr. Torres Dulce: recordem les de la mai ben ponderada Sra. Alícia donant tots els detalls a Tele5, o els permanents estirabots de Cospedal o els dels Srs. Alonso i Floriano. El problema s'agreuja més si ha estat aquest sector més ultramuntà el que resulta ser el que mana per sobre de Rajoy. Algun País civilitzat admetria que un partit restés per sobra de la fiscalia de l'Estat? Sembla clar, per tot plegat, que estan perdent vots per la dreta i tant en un intent de recuperar-los com per a satisfer a una part del seu electorat, el PP ha de donar tall suculent als seus. I, des de sempre, el millor i més suculent tall és Catalunya.

La veritat és que no entenc què pretenen. Perquè si l'objectiu és eliminar Mas, cosa que sempre ha estat en la ment de tota la dreta cavernosa, la realitat és que li estan fent un favor immens: més popularitat, recolzament oficial per molt bona part de la societat catalana i, a més, màrtir. Si pensen que amb això donen un cop seriós al sobiranisme, no solament s'equivoquen si no que fan que el nucli dur independentista s'enforteixi més i que el volum dels "militants" del procés, siguem, a partir d'aquesta querella, molts més dels que érem fins ara. Sort que el N9N no va ser res més que una botifarrada...!

En massa vegades se'm fa evident que el temps no passa en aquest Estat en que ens toca viure. És com si allò que havia de ser (Machado potser en diria efímer...) encara sigui, amb la sensació cada cop més colpidora de que per aquest no passar el temps, passa, com en el cas de l'aigua estancada, que s'inicia un procés de podridor que no té aturador. I la realitat, que sembla que ens vulgui donar fe de que la descomposició de l'Estat és evident, ens fa arribar al nas la mala ferum que ja s'escampa per a tots els recons. I deu de ser-ho tant d'evident, que el propi exèrcit li recorda a l'Estat allò de la metròpoli dèbil...

Arrels (1)

El municipi de Torrent s'estén pels darrers contraforts nord-orientals de les Gavarres i comprèn també un sector de plana al·luvial, a ponent del massís de Begur. A més de les terres planes, el municipi comprèn part de la serra, l'anomenada serra de Sant Llop, coberta de boscos de pins i d'alzines. La riera de Torrent d'avall de la serralada, voreja el poble i desguassa a la meitat de migdia de la platja de Pals.

El terme municipal de Torrent limita pel nord amb el municipi de Palau-Sator, pel nord-est amb el de Pals, pel sud-est amb Regencós, pel sud amb el de Palafrugell i per l'oest amb el de Forallac.

A més del cap de municipi, Torrent està format pel poble agregat de Torrentí, el veïnat del pla situat al sector nord-est del terme, i per diversos masos escampats arreu.

La carretera de Girona a Palamós travessa el sector de ponent del territori municipal, en l'indret on hi ha el collet dels revolts de Torrent. D'aquesta carretera en surt una altra que porta fins al poble de Pals i de Regencós, la qual enllaça amb un brancal que condueix, en menys de mig quilòmetre, al poble de Torrent, continua fins a Torrentí i fins a Sant Feliu de Boada.

El poble de Torrent és emplaçat a la capçalera de la riera de Torrent, al peu de la serra, en un paratge obert cap a llevant de cara a la plana. Només entrar al poble trobarem una gran esplanada o plaça situada davant la porta medieval del recinte murat de l'antic castell de Torrent, un dels únics vestigis que encara es conserven. El portal, a llevant del poble, és format per una arcada de mig punt de grans dovelles que dona accés a un passadís cobert amb volta de canó. A la part superior de l'edifici on s'obre aquest portal hi ha un gran matakà que cobreix l'obertura d'una finestra. De fet, només es conserven les cartelles i els suports laterals de l'arc al damunt, perquè la resta correspon a una reconstrucció més tardana.

Entre l'espai deixat pel portal i el matakà podem observar tres espitlleres i dues més a un costat del portal. A la llinda d'una finestra d'un balcó del mateix edifici es llegeix el nom de Bernadí Gou i la data del

1786. El balcó és format per dues lloses gruixudes de llicorella. Sota aquest balcó hi ha una altra llinda amb la data del 1761 inscrita. A l'angle nord-est del recinte hi ha un altre vestigi del castell, una torre circular que no conserva la part superior.

El poble de Torrent

El nucli de Torrent és format per un petit grup de cases agrupades a l'entorn del temple parroquial sense seguir un ordre massa clar. Hi ha alguns carrers estrets i molt curts, sense pavimentar la majoria i coberts amb porland alguns. La plaça de l'entrada del poble és coberta amb rajoles. Algunes cases tenen llindes gravades amb baixrelleu i amb alguna data inscrita, la majoria del segle XVIII, però la majoria estan molt desdibuixades. Alguns ràfecs de teulada són decorats i pertanyen al mateix segle. A Torrent també hi ha alguna casa abandonada i en estat ruïnós.

Seguidament d'haver depassat el portal medieval de Torrent, el primer carrer a la dreta ens porta fins a la capçalera de l'església parroquial de Sant Vicenç, que ja apareix documentada des del segle XIV. L'actual edifici, però, va ser bastit en el segle XVIII. És d'una nau amb capelles laterals i absis poligonal. Al parament exterior del seu mur de la capçalera hi ha una làpida commemorativa de l'inici de les obres del temple.

En aquesta làpida es pot llegir que el dia 13 d'agost de 1724 el reverend Emanuel Oller i Colom, natural de Torrent, va col·locar la primera pedra de l'església. Sobre la inscripció trobem, en baix relleu, una creu de malta i també els atributs al·lusius al martiri del patró, sant Vicenç: la palma, la mola i les graelles. Aquests dos últims atributs estan col·locats de forma creuada.

A la façana occidental de l'església hi ha la porta. És decorada amb estil classicitzant i a la part superior, hi ha una mandorla buida. La nau, la capçalera i les capelles laterals són cobertes amb voltes de llunetes. El campanar, al costat de migdia del temple, igual que el cementiri, és una torre de planta quadrada, amb obertures de mig punt, coberta amb una galeria decorada amb un parament de forja que aguanta dues campanes sobreposades. El campanar també és la base del rellotge del poble.

Entre les masies disperses pel terme podem esmentar el Rostoll, can Damià, can Oller, can Serra. Els dos primers es troben en un brancal que parteix abans del de Torrent. En aquest lloc també es troben diversos masos que han estat restaurats i que són ara cases de segona residència. La proximitat del mar ha afavorit aquest fet.

IX Fira del brunyol i mercat d'artesanania

Com cada any, es tornà a celebrar la fira del brunyol i mercat d'artesanania el dilluns de Pasqua i, com ja és habitual per aquestes dates, el temps es va mostrar insegur fins el mateix dia de la fira, tot i que aquest any la pluja ens va respectar. Els artesans brunyolars del poble posaren mans a la massa, com anys enre-re es feia a totes les llars del poble, i amassaren i fregiren quilos i quilos de brunyols.

Les parades de productes artesanals tant de gent del poble com de fora es van emplenar de gent només començar, aprofitant les últimes hores del pont de Setmana Santa. També va servir com a reclam la desfilada de vehicles clàssics, de totes les marques i models haguts i per haver, i tots amb el seu encant especial que a tanta gent agrada. A la tarda i per finalitzar el gran dia ballada de sardanes, per fer germanor i entretenir a tots els assistents.

Ja més que consolidat: Tradicional Sopar de les Dones

Cada any que passa el sopar és un èxit en quant a participació i elaboració gastronòmica. Dies abans, es va muntar i decorar la sala del local polivalent per tal que totes les dones de Torrent poguessin gaudir dels seus millors plats que amb tanta il·lusió preparen.

Gràcies a totes les dones de Torrent per fer que aquest sopar es pugui celebrar any rere any sense perdre pistonada!

Entrevista a mossèn Joan Pujol, rector de Torrent

Xavier Ros Marull

Data i lloc de naixement

Anglès (la Selva), el 29 de juny de 1949

Any en què va ser ordenat?

Vaig ésser ordenat prevere (capellà) pel bisbe de Girona Monsenyor Jaume Camprodon i Rovira a Figueres el 13 d'abril de 1980, on exercia de diàca a la parròquia de la Sagrada Família.

Trajectòria per la diòcesi de Girona

Figueres - Calella de la Costa – Girona- Salt (com a capellà militar) – Peratallada – la Bisbal d'Empordà – Vicari episcopal (col·laborador directe del bisbe) – Breda – Arenys de Mar i Arenys de Munt i, i actualment Pals, Begur, Torrent i diversos pobles d'aquets voltants.

Quins motius o què el va fer arribar a Torrent com a rector?

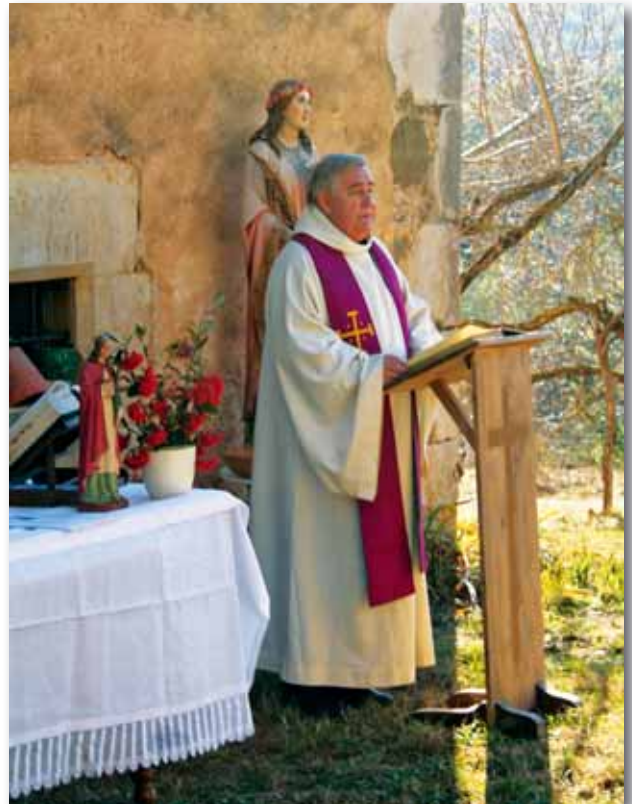
Avui els mossens no som enviats a cuidar-nos no més d'una parròquia si no que habitualment ets enviat a ocupar-te de diverses parròquies. Torrent és atès, ja de fa molts anys, des de Pals, així doncs quan em van encarregar la parròquia de Pals, també anava inclòs Torrent, Sant Feliu de Boada, Palau Sator i Fontclara.

Que li sembla Torrent com a poble?

És un poble bonic, ben comunicat, situat en aquest incomparable marc del Baix Empordà. Un poble que deu tenir el seu atractiu, doncs em sembla que són molts els qui han adquirit o construït la segona residència o residència de caps de setmana.

Com veu la comunitat cristiana de Torrent?

És una comunitat que pateix la deserció de les generacions més joves, també la pluralitat i la diversitat de maneres de fer i de ésser; la llibertat per creure o de practicar. Avui són moltes les opcions

per viure la fe i allò que no es troba a casa (missa diària o missa cada diumenge) es busca en llocs propers. És una comunitat que viu dels “serveis bàsics”, exèquies, baptismes (pocs) i altres sagraments. Els pocs que som, però, ens hi fem tant com podem.

I un motiu perquè la gent del poble adquireixi la responsabilitat de fer una bona colla, entre d'altres, per gestionar el manteniment de l'església parroquial i l'ermita de sant Ilop?

És molt important que els de Torrent estimin el seu patrimoni històric, i el temple parroquial és un lloc emblemàtic que, de lluny, identifica Torrent. És encara el punt d'encontre pels qui viviu a Torrent per coses tan importants com acomiadar els difunts, celebrar naixements com també el goig dels qui es casen.

Això, d'alguna manera, val per Sant Llop. Una capella enmig del bosc que quan es celebra l'aplec per Santa Llúcia són molts els que hi acudeixen. Sant Llop per a molts té un significat íntim important. Caldria, si fos possible, constituir una mena de patronat que pogués afrontar la gran despesa que comporta l'actuació que s'hi ha de fer per treure-la de l'estat ruïnós en que es troba. Cal fomentar l'estima, repeteixo pel que és patrimoni de tots.

Acomiadament de l'Àlex Garcia

-Ja sóc gran, del cole a l'institut!!

L'Àlex Garcia finalitza els seus estudis a l'escola Doctor Arruga per anar a l'Institut a Palafrugell.

Cada vegada que un nen o nena canvia l'autocar escolar del CEIP Doctor Arruga de Begur per l'autocar de l'institut de Palafrugell se li fa un acomiadament i un petit detall entre totes les mares, pares i nens amb el qual han compartit autocar durant un bon grapat d'anys. En el cas de l'Àlex l'obsequi li va fer molta il·lusió, a més i com ja es tradició, es va fer un petit berenar conjuntament amb tots els companys al parc infantil del poble.

Esmorzar dels Homes

El passat 27 d'abril, com des de ja fa molts anys i esperem que així continui, un grapat d'homes es reuniren per tal de celebrar el tradicional esmorzar de carn a la brasa, amanida, allioli, vi i cafè!. Com acostuma ja a manar la tradició, el mestre de l'allioli, l'Enric Caner, va fer la seva excel·lent morterada. En Tebas va córrer amunt i avall per tal de tenir-ho tot a punt per l'arribada del primer comensal. La carn feta a la brasa pels mestres de la graella ja estava llesta, així que es prengué taula i començà l'esmorzar. La conclusió: un altre rotund èxit, com cada any, de l'esmorzar dels homes!

El Porró d'Honor

Per acabar d'arrodonir l'esmorzar cal fer ressenya del Porró d'Honor, el gran premi honorífic sortejat en el decurs de l'esmorzar i entregat pel guanyador de l'edició anterior, en aquest cas en Martí Ribot, que va passar el relleu a l'Enric Caner, que no és el mateix mestre que ens fa l'allioli, sinó el seu nebot! Un cop feta l'entrega del porró, la festa continuà arrodonint el gran esmorzar!

Els carros de Torrent

Miquel Llenas Janoher

A pagès anys enrere el carro era l'eina de transport per excel·lència, no n'hi havia cap altre; carro, carretó i tartana eren els vehicles rurals antonomàstics, junt amb un animal valent per tirar-los. Si bé de carro s'ha de dir que gairebé en tenia tota la pagesia, el carretó solia escassejar més i la tartana, només era a l'abast dels pagesos un xic més benestants.

La tartana

Aquest carruatge lleuger carrossat amb fusta, roda de cercle prim, seients laterals entapissats, coberta rodonenca i obertures frontal i posterior practicables, de carrosseria bombada i color fosc a voltes decorades amb ribets daurats, amb portella de pany al darrera, i un pujador de ferro, era el carruatge dels diumenges, altrament dit el vehicle de mudar i que servia durant l'any, només en contades ocasions, com ara anar a festa major, a mercat o a pobles veïns o si s'esqueia visitar a la família. N'hi havia un altre, el xarret. anomenat també cotxe lleuger, descobert que era de camella llarga i lleugerament corbada, de roda prima i més petita, n'hi havia de dos i quatre seients, construïts aquests en llistó de fusta envernissada, dotat d'un cert senyoriu i en què hi solien transitar els més acomodats i els negociants de bestiar més pinxos, amb un coixí sota el cul per burlar la duresa incòmode a les anques, venia a ser l'esportiu de l'època.

El carro

El carro construït estructuralment de fusta, duia un fons folrat d'espart amb reforç quadriculat de corda en forma de cabassa que abrigava el fuel·l a banda i banda, i a voltes un enfustissat extraïble, les baranes eren de barrons rodons reforçades amb capçals de ferro als caps i les camelles eren continuïtat de l'estructura bàsica lineal i quan més bo el carrer (carreter) més bo era el carro.

Uns i altres carruatges solien dur, per combatre la foscor de la nit, l'anomenat fanal de carro. Aquest estri, era de format rodó confeccionat per un llauner i armat amb soldadura d'estany, amb una xemeneia per evacuar la combustió de la cera, una entrada d'aire al darrere i una portella frontal

amb un vidre rodó, practicable mitjançant una petita frontissa, per posar i encendre l'espelma (alguns, confeccionats amb una certa gràcia), anava col·locat al costat esquerre, en una argolla forjada d'ancoratge cònic i malgrat tot la seva il·luminació era precària i ben qüestionable.

En el mateix indret del fanal, els carruatges hi duïen la placa d'identificació (municipal), que solia ser blanca amb lletres negres i en els seus orígens, de planxa de ferro pintada a mà i lliurada per la casa de la vila. Ja a les darreries i amb un nou model *troquelat* en llauna d'alumini, la seva renovació anual era parcial, només es canviava una plaqueta on es mostrava l'any en curs, i anava en un requadre de la placa mare on hi figurava el nom del poble i el número del carruatge en qüestió assignat pel consistori. Tothom qui menava un

trossot de terra fora propietari o parcer, tenia un carro.

El carretó

Aquest, en forma de caixó obert i de dimensions notablement reduïdes vers el carro, era construït totalment amb fusta d'una certa robustesa i reforços de travessa, duia un puntal al bell mig del frontal, finat amb punxa o punt rodó segurament per donar-li un toc d'acabat, i habitualment servia per estacar-hi les regnes del cavall; de barana baixa i tanca extraïble al darrera, es feia servir pel transport de càrregues feixugues, sòlides, fems, àrids, etc. i sortien de cal carrer pintats majoritàriament, de color verd combinat amb detalls vermells. Era bolquet mitjançant una palanca fiadora de ferro al davant i en determinats indrets l'anomenaven tombarell, carro de trabuc o carro de colar, donada la seva condició. Per la pagesia petita, com que proliferava menys, a voltes solia ser compartit.

Ara dels carruatges se n'ha ben perdut la mena, i els documents més antics sobre els carros són de l'any 3.000 aC a Mesopotàmia i un xic més tard a Egipte, als països catalans els primers carros coneguts són d'època ibèrica i el seu ús es va generalitzar durant el domini romà. Ara gairebé ja no en queda cap vestigi, i els indultats, a voltes incomplets, resten en museus agrícoles o serveixen d'objecte decoratiu en entrades o jardins, alguns ja força malmesos pel pas dels anys a la intempèrie.

Els carros de Torrent

Doncs feta la prèvia pedagògica, val a dir que Torrent, a l'època dels carruatges anàvem ben servits, la meua tafaneria investigadora m'ha dut a topar-me amb un registre d'anys ha, on hi figuren tota la relació de carros amb el corresponent ordre, moviment, numeració de placa i propietari; És un document històric amb el segell de "l'alcaldia constitucional" estampat a la coberta i un pèl desfavorit pel pas dels calendaris, que data de l'exercici 1888/1889, i que n'aplega una seixantena sota el títol epigràfic a la coberta de *Registro de los carros de este pueblo*. I amb el següent encapçalament: *Lista de los vecinos de este pueblo que tienen carro con expresión de los números*

que a cada uno de ellos corresponde, según numeración practicada hoy catorce de Diciembre de 1888. Un registre testimonial important i fidedigne del *Distrito Municipal de Torrent* que m'ha semblat oportú de transcriure literalment a fi de deixar-ne constància 126 anys després. Ja que pels més joves o profans del poble i els rodals que no van gaudir aquella tranquil·la època de silenci, ara malgrat que sigui de retruc puguin tenir-ne coneixement o si més no, l'associació fins i tot del seus cognoms.

Servo imatges que recordo com si fos ahir i d'això fa més de cinquanta anys, llavors, dels carros ja en començava la decadència, però encara eren ben presents i es podia sentir en el silenci llunyà dels dies quiets, el claqueteig dels botons de les rodes en el joc del fuel·l, a voltes força curts de seu, tot s'ha de dir, transitant per les enfonsades roderes de camins trencats, carregats d'usurda, de blat de morassa o de garbes i malgrat però que ja hi havien tractors, l'animal i el carro s'anava conservant, si més no pels més vells, o amaxofòbics, que no tenien "el títol de guiar", que així anomenaven llavors el carnet de conduir.

Nº de la placa	Nombre de los dueños	Nombre del caballo	Nombre del conductor	Observaciones
1.	José Bataller.			
2.	Felipe Ploja.			
3.	Juan Geronis.			
4.	Miguel Costa.			
5.	José Jordi.			
6.	Francisco Sobies.			
7.	Juan Riol.			
8.	Antonio Juan Lopez.			
9.	Enrique Fregola.			
10.	José Roure.			
11.	Jaime Bern.			
12.	José Riblanc.			
13.	Juan Jordi.			
14.	Julian Sobies.			
15.	José Sabat Jordi.			
16.	Juan Sobies.			

Distrito Municipal de Torrent año de 1888-1889. Registro de los carros de este Pueblo.

Nº 1-. José Bataller.	Nº 25-. Francisco Caner.	Nº 46-. José Figueras.
Nº 2-. Felio Plaja.	Nº 26-. Juan Ribot.	Nº 47-. José Geronés.
Nº 3-. Juan Geronés.	Nº 27-. José Sabater.	Nº 48-. José Ribas.
Nº 4-. Miguel Costa.	Nº 28-. Martin Isern Torrent.	Nº 49-. Juan Masanas.
Nº 5-. José Jordi.	Nº 29-. Salvador Ribas.	Nº 50-. Vicente Illa Planas.
Nº 6-. Fructuoso Sebría.	Nº 30-. Benito Perals - José Parals	Nº 51-. José Sabater Vergoñós.
Nº 7-. Francisco Ral.	Nº 31-. Salvador Castelló Gusull.	Nº 52-. José Terradas.
Nº 8-. Martin Isern Capellá.	Nº 32-. Miguel Sábat.	Nº 53-. Martín LLenas Alay.
Nº 9-. Enrique Frigola.	Nº 33-. Mateo Rocas.	Nº 54-. Vicente Ferrer Caner.
Nº 10-. José Roure.	Nº 34-. José Bou.	-Tartana
Nº 11-. Jaime Isern.	Nº 35-. Miguel Ferrer.	Nº 55-. Vicente Ferrer Caner.
Nº 12-. José Riembau.	Nº 36-. Lorenzo Bosch.	- carro
Nº 13-. Juan Jordi.	Nº 37-. Rafael Gou.	Nº 56-. Lorenzo Colls Ferrer.
Nº 1-4 Julián Salvá.	Nº 38-. Poncio Estañol.	-carro
Nº 15-. José Sabat Jordi.	Nº 39-. Salvador Pinós.	Nº 57-. Maurici Tauler
Nº 16-. Juan Sebría.	Nº 40-. Salvio Serra.	Frigola. - carro
Nº 17-. Poncio Cornell.	Nº 41-. Gerónimo Estañol.	Nº 58-. Enrique Verges Barris.
Nº 18-. José Sábat Bousareny.	Nº 42-. José Castelló.	- carro
Nº 19-. José Estañol.	Nº 43-. Agustin Girbau.	Nº 59-. Enrique Verges Barris.
Nº 20-. José Pruneda.	Nº 44-. Miguel Ponsatí -	- carro
Nº 21-. Salvador Pannon.	Martín Ponsatí	Nº 60-. Esteban Molinas
Nº 22-. Martin Plaja.	Fábregas. nuevo poseedor	Barceló. - carro
Nº 23-. Vicente Cantó.	Nº 45-. Jaime Roger.	
Nº 24-. Narciso Bagué.		

Francisco Geronès, en *Pacu de cal Parrí*

Xavier Ros Marull

Què puc dir d'en *Pacu* si tots el coneixíeu?

Una persona senzilla, amb molt d'humor, entranyable i humil que, tot i el seu caràcter, i que sempre t'havia de portar la contrària, sempre veies una mirada i un gest d'agraïment quan l'anaves a visitar. Sempre et rebia amb un somriure d'orella a orella, sempre tenia alguna cosa a oferir. Si necessitaves algun favor, ell, de la millor manera, t'ajudava, i si en sabia t'explicava la millor manera per fer-ho. Mai va desatendre a ningú, sempre va saber estimar a tothom. Era una persona de casa, sortia poc, per això tothom que l'anava a veure el trobava a l'hort, amb els animals, o assegut vora la llar de foc junt amb la seva dona. Però hi havia uns dies a l'any, dies en què se celebrava alguna festivitat com la festa major, el veies ben content sortint de casa i entrant a la plaça majestuosament. El primer que feia era parar-se a saludar a tots els presents que érem darrere de la barra del bar de la festa major.

Personalment, el conec de tota la vida, però en aquests darrers anys la relació amb en *Pacu* i la seva dona, l'Aquilina (Lina) es va anar estrenyent, fins al punt que, tot i tinguent la meua família, vaig sentir en ell un altre pare. Jo anava a casa seva com si fos casa meua i ja el senties: "*Guaia't en Xevi, que n'ets de malparit*". M'ensenyava tot el que sabia, a treballar al camp, a fer embotits quan mataven el porc, em donava bons consells... Jo m'hi sentia molt còmode al seu costat. Encara avui no m'he acostumat a la seva absència, encara entro a casa seva pensant que

el trobaré assegut al costat de la llar de foc, però no. Sort que encara hi trobo a la Lina i en Marc.

Es va fer evident que no només jo el veia com a un pare o un bon amic, ja que molta gent l'anaven a trobar a casa seva, tothom hi era ficat a dintre, fent-la petar, intentant arreglar el món. Ell mai va voler destacar o ser més que un altre, però amb la seva senzillesa, i sense adonar-se, es va fer un lloc entre la gent del poble. Estic segur que tots els qui vàrem tractar amb en *Pacu* en aquests darrers anys vàrem veure la persona que era i avui en guardem un dolç record. Tot i no ésser entre nosaltres, ell d'una manera o altra, des d'allà dalt, segueix entre la gent de Torrent.

Una persona no mor del tot, i menys quan aquesta s'ha fet un lloc dins dels records de les persones que l'han estimat.

Tebas Higuera Hernández

Vaig venir a Torrent fa 21 anys i haig de reconèixer que la gent del poble m'ha acollit com a un fill.

Una de les persones a les que vaig agafar una bona amistat al poble era en *Pacu de cal Parrí*.

Era comunicatiu, tossut i sempre deia el que pensava al moment. Tant et podia felicitar o criticar des del seu punt de vista, però t'ho deia.

Teníem les nostres bromes o estira-i-arronsa però sempre des d'un punt de vista amistós. En *Pacu* moltes vegades em veia xerrar amb noies i em deia '*ets un malparit i un bon mascle*' senyalant-me amb el dit. A continuació em tocava amb la mà al clatell i em deia '*cap verd*'.

Sempre m'oferia verdures, mandarines i era una persona molt treballadora.

Pacu, estiguis on estiguis, sempre estaràs en un raconet del meu cor.

Oficis que s'han perdut: Ferrers

Miquel Lay

La metamorfosi galopant que feteja la nostra societat ha anat desplaçant sistemàticament la cultura artesanal, que havia adquirit amb els anys un pòsit consistent del què se'n desprenien les bases que determinarien al llarg de la història un tarannà únic, manual i artesà en les feines, que s'ha perdut: s'han perdut els oficis.

En aquest apartat, pel ferrers tampoc no hi ha hagut indult. Aquest ofici, en el seu origen comprenia tots els artesans que treballaven el ferro, això durà fins l'any 1380 en què es varen separar del gremi, els serrallers o manyans del carrer del Regomir de Barcelona, quinze anys més tard ho varen fer els calderers i pels volts de 1512 els daguers i ganiveters, concloent el 1683 amb els claveters. Així els oficis del ram metal·lúrgic de Catalunya anaren formant els seus particulars gremis segons especialització malgrat que tots s'havien aplegat en una sola confraria baix l'advocació de sant Eloi, el qual encara segueix essent el sant patró del ram del ferro.

De ferrer a cada poble n'hi havia un, i si s'ho valia més d'un i tot. El ferrer de poble solia fer una mica de tot, ben cert era allò que es deia quan s'espatllava qualcú: "ho durem a adobar a cal ferrer". És clar que uns solien ser més manetes que altres i solien atrevir-se en més d'una disciplina, alguns eren manyans de pany i clau i mestres de rossinyol, ferrers de tall, d'obra grossa i ferradors, ho tocaven tot. Aquests últims, els ferradors, alhora els comportava ser una mica manescals, a fi de donar un bon tracte a les peülles, ja que en èpoques pretèrites el plat fort era el ferrar, això comportava fer-se les ferradures i a voltes els claus i tot, aquests construïen també els components de

ferro de qualsevol carruatge, que com era evident, també sortien de cal ferrer, com hi sortien també les baranes de les balconades o les reixes de les finestres.

Els més envergants solien tenir manxaire, aquest, era un bordegàs jovenot en fase d'aprenentatge a qui li encolomaven tota culpabilitat, fos de qui fos. Solien dir quan en passava alguna: "la culpa és del manxaire!" Aquest aprenent de

ferrer, encenia la fornal, tenia cura del cossi o pica d'aigua sempre a punt per si calia trempar i quan tocava ferrar, ajudava al mestre a lligar bé l'animal i a acostar-li les tenalles, el martell o el llambroix per retallar les peülles, alhora que amb bon ull, s'havia de fixar a com donar els tres cops de martell justos, ni un més ni un menys que calien a cada clau per fixar la ferradura sense ferir l'animal en l'os o en la carn.

També arranjava la ferreria i solia ajudar al mestre a fer dali per aprofitar la calda entre altres feines,

tot atiant el foc i remullant el carbó per donar-l'hi força a fi que el mestre no perdés pistonada i, anava deixant la manxa a mesura que les feromones se li anaven apoderant del cos i no li agradava que les mosses quan passaven, el veiessin manxar o, amb l'escombra a la mà; tocava doncs, poc a poc, anar practicant els coneixements adquirits al costat del mestre, tota vegada que a un altre aprenent entrant, li encolomaven la manxa i els afers deixats.

Els ferrers de Torrent

L'última ferreria de Torrent, del meu record, era a sota plaça, a cal ferrer, a la porta central encara

existent de la casa que fa punt rodó, llindant amb la riera. En Miquel Ponsatí que heretà del seu pare l'ofici, va treballar uns anys a la botiga (que així es deia abans) i posteriorment la ferreria va ser arrendada a n'en Lluís Batlle, conegut popularment per en "Lluís Quildu" també ferrer d'ofici que aleshores s'estava a la placeta, davant de can Lay. D'ell jo en recordo, entre d'altres feines, d'haver-lo vist ferrar, llossar, esmolar els ganivets per matar el porc, fer algun torrapà i encerclar unes rodes de carro al bell mig del carrer amb el corresponent cercle de foc a sota el cercle sospès damunt d'unes pedres a fi de dilatar-lo perquè entrés a la roda de fusta, amb l'ajut de quatre o cinc homes tenalles en mà i galledes d'aigua a punt per refredar el ferro una vegada encerclat a fi de no malmetre la feina del carreter; això es feia així i així s'encerclaven tota mena de rodes de carruatges i carretilles, que posteriorment eren fixades amb cargols passadors per collar el cercle.

I si parlem de precedents, a can Lay, anys ha, hi havia hagut també una ferreria, la meua àvia paterna m'ho havia explicat moltes vegades i servo el record, de petit, del que llavors era la cort de l'euga, en un cantó al capdavant encara hi havia ben marcada i afumada a la paret de pedra, la forma de la xemeneia de la fornal. I per sentir a dir, a cal Parrí també hi havia hagut una altre ferrer.

Els ferrers de tall

Aquests eren especialistes o, si més no, prioritaris en la confecció d'eines tallants i de treball agrícola, com eren les arades, aixades, cànecs, cavegons, falçs i falçons, arpelles, pales de pues, destrals, dalles, paletteria i el que se'ls presentés en comanda. Les eines gastades de tall, naturalment s'havien de llossar i val a dir que tots llossaven, era la tasca de manteniment. De llossadors n'hi havia que gaudien de bona fama, el quals a les seves fornals i encluses donaven forma als mes duradors instruments agrícoles; eren els que llossaven més i que llossaven més bé i amb bon tremp les eines gastades. El ferrer Huguet de La Bisbal, per posar un exemple, en va ser un de l'última fornada d'aquests voltants. Els

paletes solien dir d'ell que era qui feia les paletes més lleugeres i que duraven més.

Daguers i ganiveters o "ganivetaires"

Aquest col·lectiu, també formava part, malgrat que per separat, del gremi dels ferrers. Feien dagues i ganivets i, en definitiva, conformaven l'apartat de feina fina, tot i que, resultaria difícil diferenciar-los dels ferrers de tall, eren oficis diferents que a les acaballes del segle XIX patiren una important davallada quan ja ningú portava dagues, llavors es van dedicar a esmolar eines tallants alhora que a lluitar contra la competència il·lícita que els feien els esmolets passavolants vinguts d'altres indrets que entre els seus envitricolls oferien tarifes més atractives pel fet que solien anar força curts d'armilla.

D'aquella essència, ara ja no en queda ni tros ni parrac, els que de manera puntual es dediquen a ferrar cavalls o a l'apartat de l'oci, només fan això. El ferrer de fornal ha tirat cap a la branca mecànica i la poderosa indústria metal·lúrgica, malauradament i val a dir que desplaçada de Catalunya, ho fabrica tot, però de fosa; mirant de reproduir els panys, balcons i reixes que amb tanta molta forjaven els antics artesans, però mancats del toc de gràcia que va oferir l'art d'aquells menestrals que donaren celebritat al mall, l'enclusa i les tenalles. Tot i que en algun indret encara s'hi pot trobar algun forjador manetes i artista alhora. Malgrat però que en les fires, malnomenades artesanals, ara tant de moda, s'hi sol veure algun "artesà" manipulant trossos de ferro amb les eines que li ploren a les mans, que s'ho ben necessita i es pensa que en sap; la confecció industrial de l'eina de tall, i les esmoladores automàtiques, també han desplaçat els daguers i ganiveters, i ja només podem trobar escadusserament algun esmolet de botiga, que no d'ofici.

Aquest és el peatge a pagar per la metamorfosi del progrés, voler ressuscitar aquell sistema artesanal, seria picar ferro fred.

Imatges d'un poble

Aplec de Santa Llúcia, anys 70 i 80

Records de Torrent

per Joan Serra Coll

Del poble de Torrent en tinc records de la meua infantesa. Més que del poble, en tinc dels seus voltants, pel fet de fer-hi parada el tren petit. Després de la guerra, la companyia va tancar moltes estacions, de manera que entre Palafrugell i La Bisbal només hi va quedar la de Torrent, perquè aquí la via deixava de transcórrer paral·lela a la carretera i tenia doble traçat per fer encreuaments i via morta per estacionar-hi vagons. Aquell tren de via estreta va fer molt de favor a la comarca encara que per les seves mides i potència fos motiu de bromes sarcàstiques.

Recordo unes estrofes de la balada del tren petit, escrites pel poeta palafrugellenc Josep Martí Clarà, àlies en “Bepes”.

Les que fan referència a Torrent, diuen així:

*Per L'lofriú passa com el vent,
que és exprés i va rabent
I enfocant La Barceloneta
per La Fanga i can Busqueta
troba el drama de Torrent.
Ja li vénen tots els mals
per més que xiuli no avança
per això que bufa i es cansa
traient foc pels queixals.
Un xiulet, ja som a dalt
I el tren es llença furient
deixant els revolts de Torrent
encarat a La Bisbal*

Quan era petit, amb la família agafàvem el tren que passava per Palafrugell a dos quarts

de set del matí, per anar a caçar bolets, arribàvem a Torrent quan començava a clare-

jar i trencàvem pel dret, passàvem pel davant d'un monòlit de pedra amb una creu al cim, L'oncle ens explicava que aquí va ser assassinat pels rebels un palafrugellenc en esclatar la guerra del 36. Arribàvem fins a Sant Llop i el mas Sureda, allà on es feien molts rovellons. Per aquestes muntanyes, he sentit explicar que a mitjan segle dinou, unes dones de Mont-ras a qui les anomenaven ses Peroleres, anant a fer un feix de llenya varen trobar una llopada de quatre petits cadells. Diuen que se'ls van emportar cap a casa, on hi van anar moltes dones del poble a donar-los de mamar, doncs creien que així no tindrien mai mal als pits. També el cor, el fetge i la freixura d'aquests animals fets assecar al forn, deien que curaven moltes malalties.

Altres vegades travessàvem el poble per anar cap a Sant Feliu de Boada, hi anava amb la mare i una altra dona que hi tenia dos fills que hi feien de mossos de pagès. Eren temps de poca feina i pocs jornals, així que a l'estiu anàvem a collir figues per assecar-les, aleshores per aquests camps hi havia moltes figueres, de fet les robàvem, però els pagesos no solien pas dir-nos res, sempre n'hi havia algun que botzinava i deia que ells no en podrien menjar mai, però el terra era ple de figues podrides.

Recordo un dia que pels voltants de Torrentí, ens vam creuar amb les germanes dels pobres de l'Asil dels vells desvalguts de Palafrugell, que menaven un petit carro amb dos vellets i un burro.

Els anaven dalt i les dues monges, arrossegaven els baixos de les túniques per la pols del camí, les togues blanques els hi feien ressaltar la vermellor de les galtes suades per la xafogor d'una tarda d'estiu. Cada any quan les collites eren a casa, aquestes dones feien la recapta, recollien menjar per a l'hivern i sempre eren ben rebudes en aquests poblets que no eren gens escassos a l'hora de donar-los queviures; la seva obra era reconeguda i acollia desemparats de tota la comarca.

Els records de Torrent i els seus voltants, els tinc força clars a la ment, encara que una mica difuminats pel pas dels anys, però tinc present que a la pineda fosca hi havia una "Parada de Sementales Del Estado", els cavalls de remunta, com en deien i que estaven a càrrec de soldats de l'exèrcit.

Altres vegades hi veníem a peu, trencàvem per La Fanga i Bonida i arribàvem fins a Torrentí, al xalet del senyor Carles Sagrera de "Cal Pilot" de Palafrugell. La mare treballava a la seva fàbrica, i com que tenien els fills petits, si es quedaven sense minyona, ella hi passava la setmana fent també de mainadera. Durant molts anys per les festes de Nadal, feien venir els seus fills en Carles i en Marcial, fins a casa a portar-li unes barres de torró i unes ampolles de malvasia, del mas Batllia que era propietat seva.

Recordo també que una vegada al xalet hi feia uns adobs un paleta de Torrent que li deien el Parrí. A dalt les golfes hi tenien tot un estol de coloms i les males llengües deien que el rector del poble Mn. Francisco Quintanas, que era molt aficionat a la cacera, de vegades els en feia saltar algun.

Festa Major 2014

La nit del divendres va començar a ritme de country amb multitudinària afluència de participants tant del poble com de fora en busca de festa, amb entrepans calents fets a la barbacoa de l'alcalde, i sobretot, molta molta diversió! Línia amunt línia avall, la gent ballava i es divertia mentre els menys ballarucs sopaven i bebiem!

El dissabte a la tarda, i dia fort de la festa, bitlles i bitllets per a tots els que van voler passar una bona estona, on es va repartir un petit obsequi pels jugadors infants amb bossa de l'aminadures inclosa.

Alerta però, dissabte a la nit, un cop acabats els partits de bitlles catalanes i havent esquivat la pluja que va obligar a celebrar el berenar de bitlles dins el local polivalent, la cosa es va posar seria, un inmillorable ball es va celebrar a la plaça Major del poble on va aixecar de les cadires a grans i petits i fins i tot els menys aficionats a moure's, ja que a la festa major de Torrent és impossible no divertir-se entre la

música i els mojitos preparats per l'Emília, pionera en fer el primer mojito que es va servir a la barra del bar ja fa uns anys, i ben ajudada per la resta de col·laboradors del darrere la barra, ja que l'Emi sola no dóna a l'abast per la tremenda demanda que tenen entre la gent que la nit de dissabte arriba a la plaça de Torrent.

Diumenge, ben aviat, es va celebrar la missa a l'església, aquest any en Xevi Ros va fer d'escolanet com ja havia fet quan era petit. Tot una troballa tenir a un col·laborador tan actiu de les festes del poble fent d'escolanet!

A la tarda jocs per la mainada! Com els de tota la vida, on els nens van haver de saltar, córrer, afinar la seva punteria o aprendre a caminar amb xerrancs. Després de tants de jocs es va servir una xocolata calenta amb melindros per poder recuperar forces tant a menuts com a més grans, per acabar la jornada amb les activitats manuals. I mentrestant, els grans i alguns petits ballaven sardanes!

Planta i decora per la Festa Major

En Jordi Sánchez i l'Eva Jiménez, per la Festa Major, van tornar a organitzar un taller de treballs manuals per als més petits. Aquest any, l'activitat escollida constava en decorar un test i posteriorment plantar-hi llavors.

Els nens i nenes van passar una bona tarda, però l'activitat continuava a les seves cases on havien de regar i cuidar la planta, per tal de veure els resultats finals i poder gaudir de les seves flors.

I com a final de festa es varen repartir bosses de llaminadures a tota la mainada que va participar en l'activitat. Què bé!!!! una planta cap a casa i xuxes, deien els pares.

L'Escola de Torrent (1887-1976)

Rosa M. Masana Ribas (exinfirmiera de Torrent)

L'escola al segle XIX fins a inici del XX¹

Abans de l'any 1887 la mainada de Torrent havia d'anar a estudi a l'escola de Regencós, possiblement perquè el poble no era el suficientment gran per tenir-ne una de pròpia. Sabem que el municipi de Torrent l'any 1897 tenia en total 71 vivendes i masos, distribuïts d'aquesta manera: 54 a la zona del centre del poble, 4 al Pla, 5 a Torrentí i 8 d'aquestes estaven deshabitades. El cens d'aquest mateix any era de 121 dones i 123 homes, però dos d'ells eren absents.

Amb data 4 de desembre de l'any 1880, el consistori de Torrent, juntament amb diversos contribuents, es reuneixen per proposar a l'Inspector Provincial d'Instrucció Pública de Girona permís per obrir una Escola Pública a Torrent. El motiu principal d'aquesta petició era que els infants, per anar a l'escola, s'havien de traslladar al poble de Regencós amb l'inconvenient que el camí era llarg i poc arranjat. També es demanava que el mestre continués essent el mateix i fins i tot li proposaven que visqués al municipi. Es va fer una votació on 18 persones van estar-hi d'acord i 3 no. Presentem la llista de votants:

Rafel Gou, Salvador Ribas, Josep Sabater, Francesc Caner, Josep Castelló, Josep Bataller, Martí Plaja, Juli Bou, Joan Ribot, Josep Riembau, Martí Isern, Jaume Isern, Miquel Solís, Agustí Alsina, Geroni Estañol, Benet Parals, Josep Lay, Josep Estañol, Salvi Serra i Josep Sàbat.

En una altra acta del dia 30 de setembre de l'any 1883, veiem que encara es continuava parlant de crear una escola al municipi de Torrent que els permetés segregar-se de Regencós.

En aquell moment el mestre de Regencós era Delfí Puig Soler. Ho hem sabut perquè un seu germà, Tomàs Puig, amb data 17 d'octubre de l'any 1887, sol·licita a l'Ajuntament de Torrent que li siguin abonats els honoraris que van quedar pendents després de la defunció del seu germà. El deute comprenia un període que anava de l'1 d'abril al 17 d'octubre de l'any 1883.

Amb data 5 de juliol de l'any 1885 queda dissolt el districte escolar de Regencós y la meitat del material que hi havia a l'escola va ser reclamat pel municipi de Torrent. Desconeixem que va succeir durant aquest impàs, però no és fins el dia 11 de setembre

de l'any 1887 que el Consistori fa saber que arrendaven a Pere i Josep Geronés, – pare i fill – residents a Peratallada, una casa que tenien a Torrent amb l'objectiu de poder-hi fer classes. El contracte establia que s'arrendava per cinc anys i s'havien de pagar 50 pessetes anuals.

L'any 1887 consta que el municipi havia de fer una dotació de 101,40 pessetes al professor Juan Rubio Borràs, però no era possible degut que no estava establert en virtut d'una Llei. Una altra anotació data l'1 d'agost de l'any 1897 informava que s'havia de pagar el lloguer de la casa on vivia el mestre d'Instrucció Primària, Josep Girona.

Vistes aquestes notes pensem que possiblement hi havien dificultats a l'hora de retribuir els serveis dels mestres, potser per això la professora Àngels Heras va marxar de Torrent enduent-se les claus de l'escola, provocant un enrenou perquè posteriorment van haver d'entrar al recinte per altres medis i havent de fer també un inventari del material escolar. Segons la relació dels elements descrits, veiem que configuraven la clàssica aula escolar d'aquell temps amb mapes, objectes religiosos, tinta a granel i algun llibre.

Model d'una taula escolar (r m).²

Segons el cens de l'any 1920, en aquell moment exercia com a mestra Concepció Bosch Ballet i l'any 1924 era membre actiu de la Junta Municipal, motiu pel qual hem pogut disposar de la seva signatura.³

De l'Arxiu Històric Comarcal de la Bisbal (r m)

Informació de Josep Ferrer

Entre en Josep, la seva mare, Pilar Pi, i la seva muller, Anna Colls, ens lliuren informació referent a l'escola de Torrent comentant que, inicialment, estava situada al mas que hi ha a mà dreta de l'entrada de Torrent, a can Dellonder. Va ser més tard, diuen, quan es va construir la nova escola al lloc on ara hi ha l'Ajuntament. L'edifici va ser edificat per "prestació personal", ho sigui que van ser els propis torrentins els encarregats de construir-lo. Recorda que, amb un carro, anaven a Palamós a buscar el material, com podien ser bigues, rajols, ciment...

En Josep, l'any 1948, tenia cinc anys i ja anava a estudi amb la senyoreta Quimeta Vidal. La recorda com a una noia alta i prima. Era nascuda a Palafrugell i els seus pares tenien una botiga de comestibles situada prop de l'Hospital, anomenada *can Pare Comenta*. Es quedava tota la setmana a Torrent i anava a dormir a casa d'uns amics, a can Dellonder, mas conegut també per *can Fredo Carboné*, i el dissabte es traslladava a casa seva a Palafrugell amb el Tren Petit.

Can Dellonder (r m)

Diu també que a la classe hi feia molt fred i s'escalfaven amb una estufa de llenya. L'alcalde, el senyor Salvi Serra, era qui els hi proporcionava les estelles per cremar. La senyoreta Quimeta, mentre s'ocupava dels alumnes, també es feia el dinar, o sigui que

posava l'olla a bullir a sobre l'estufa per fer-se brou o d'altres aliments i durant tot el matí poc a poc s'anaven coent. En preguntar-li si els hi feia venir gana, en Josep va respondre que moltes vegades sí.

L'emblemàtica estufa que feia bullir l'olla. (r m)

Quan l'escola es va tancar, en Josep va voler custodiar aquesta simbòlica estufa i ara, en veure-la, li donem un valor especial perquè és l'únic element d'aquell recinte escolar, de més de cinquanta anys enrere, conservat i amb la premissa que, a més d'escalfar l'aula, feia bullir l'olla.

Detall al taulat de l'escola (r m)

Durant els anys de funcionament de l'Escola van haver-hi diverses professores degut a que sovint eren interines i estaven poc temps. Els alumnes procedien també dels pobles de les rodalies com Fontclara, Sant Feliu de Boada, Llofriu i, durant els anys cinquanta i seixanta, van arribar també moltes famílies immigrades, amb els seus respectius fills, fent que les aules quedessin més plenes.

Segons explica la família Ferrer, i també com consta en el llibre de M. Salvador i A. Bonfill, a finals dels anys seixanta va prendre possessió de la plaça de mestra de Torrent la senyora Catalina Prats que va estar-s'hi fins l'any 1976, any que els alumnes es van traslladar a la recent inaugurada escola Doctor Arruga de Begur.

Informació de Jaume Rocas

El torrentí Jaume Rocas, casat amb Mercè Estanyol, comenta que, quan ell anava a l'escola era una època que cada any canviaven de mestra. Recorda que una d'elles era d'Hostalric i una altra la recorda que sempre menjava galetes amb xocolata i ells es delien quan la veien gaudir d'aquell requisit tan escàs.

També ens explica una entremaliadura que van fer a una de les mestres. Un dia, quan la van veure arribar per la carretera després de baixar del tren Petit o de la Sarfa, no ho recorda bé, els alumnes es van amagar darrere d'un bagoté d'abelles (un eixam) que estava situat prop del camí per on ella havia de passar, i en el moment oportú les van espantar. Les abelles van començar a voleiar i la mestra, tot el camí fins arribar a l'escola, va anar fent gestos nerviosos per intentar treure-se-les de sobre perquè se li posaven per dins dels cabells i del clatell. Mainada!

Edifici on hi havia l'Escola, actualment l'Ajuntament (r m)

Entrevista a Catalina Prats Deulofeu, la darrera mestra de Torrent (1968-1978)

Hola Catalina, com és que vas fer de mestra a Torrent?

Perquè abans era professora de les Serres, poble situat entre Sant Martí de Llémena i Bonmatí, i quan l'Antonio i jo ens vàrem casar, vaig demanar una excedència de treball perquè ens quedàvem a viure a Palafrugell. Més endavant, vaig anar a fer de mestra a l'escola de can Fargas de Palafrugell, actual escola Sant Jordi.

L'any 1968, un inspector d'ensenyament em va comunicar que hi havia dues places escolars vacants, la de Torrent i la de Calella, que s'havien de cobrir mitjançant un concurs de mèrits. Em vaig presentar i vaig obtenir la plaça de Torrent.

Com era l'escola en aquell moment ?

Uf! No t'ho pots imaginar. D'entrada el primer que et trobaves era la comuna que estava tocant a la porta d'entrada, els sostres eren alts, i l'edifici, en estar situat prop de la riera, tenia molta humitat i fred; jo em posava una estora elèctrica a sota els peus. Hi havia una sola aula on hi fèiem les classes i també hi havia dues habitacions i una cuina.

Quan el senyor Figueres va comprar la finca del mas

Torrent, va voler fer quelcom per ajudar al poble i va "decentar" l'escola. Les millores van ser: suplir la comuna per un vàter amb plat al terra, van baixar el sostre i varen fer les finestres més grans, també es va tancar el pou i es construí un mur per evitar que l'aigua de la riera inundés el pati. Alguna vegada havíem hagut de treure a la mainada de l'escola a collibè.

Tenies molta mainada ?

Molta, pensa que et parlo d'uns anys que a la Costa Brava hi va arribar molta immigració. El primer any de ser a l'escola vaig tenir-hi algun alumne de 16 anys, perquè volien que se'ls hi pogués lliurar el certificat d'estudis primaris. En aquell moment els nens més petits que tenia eren de sis anys. Quan ja no van venir els nois més grans, vàrem agafar mainada des dels quatre anys.

I com t'ho feies amb aquesta franja d'edat tant àmplia?

Sí mira, el dia abans omplia tres pissarres. Una anava sobre d'un cavallet i la podia moure. Anava molt bé per poder fer les explicacions per cada un dels diferents nivells escolars.

Ara bé, he de dir que els alumnes més grans, quan tenien la feina feta, m'ajudaven molt, perquè s'ocupaven dels més petits, fent-los llegir i ajudant-los a resoldre alguns senzills problemes de matemàtiques.

La Catalina quan feia de mestra (Cedida per ella)

Al fer de mestra a una escola mixta i unitària, s'havien d'arreglar les coses com podies, però, també tenia l'avantatge que, quan explicaves ciències naturals i geografia, els més petits, pel fet d'escoltar les explicacions, s'aprenien alguns noms de memòria.

Feien l'horari de 9 a 12 i de 3 a 5 de la tarda. Mentre estava a Torrent vaig quedar embarassada del meu fill petit i el mossèn Francisco, que era una bellíssima persona, cada dia a quarts de 12 del migdia venia a l'escola i es quedava amb els alumnes perquè pogués anar a donar de mamar al nen. Ho vàrem fer sense dir res a ningú.

I va sortir la mar de bé. Eren espavilats els nens?

Sí força, alguns, quan van arribar a Torrent, encara no havien anat mai a l'escola i pel fet de no estar-hi acostumats hi havia dies que no venien. Vaig haver de convèncer a les mares perquè els portessin cada dia.

Un inspector d'ensenyament ens va portar un ràdio, un aparell de diapositives i una televisió perquè miréssim el programa d'animals que feia Félix Rodríguez de la Fuente.

Al pati de l'escola no hi havia res per jugar, per això entre els alumnes i jo vàrem anar guardant els embolcalls de la xocolata Torras i quan en vàrem tenir suficients ens van obsequiar amb dos gronxadors. Una nena un dia, mentre una altra s'estava gronxant, la cadira metàl·lica li va donar un cop a la cella i li va fer un trau sortint-li molta sang. La seva mare no era a casa, per això vaig dir als nens que anessin cap a casa seva i vaig endur-me corrents a la nena amb el cotxe a la consulta d'un metge particular de Palafrugell, li va posar punts.

Un metge particular dius?

Sí, no veus que abans no hi havia res! I després amb la criatura a dins el cotxe vaig anar a localitzar a la seva mare. A partir de llavors es van acabar els gronxadors. La mainada no va reclamar res, penso que ho van entendre.

Després de tant esforç tot va anar-se'n en orris. Tenies cotxe?

Sí, primerament vaig tenir un Citroën 2 CV de segona mà matrícula de Madrid que encara tenim guardat al garatge de Regencós, però està molt desmanegat. Després vaig tenir un Seat 124.

Catalina a l'actualitat al terrat de casa seva 2014 (r m)

Com es que vas plegar de Torrent abans de jubilar-te ?

Perquè l'any 1977 van suprimir l'escola de Torrent degut a que se'n va construir una de nova a Begur, la del doctor Arruga. Ens hi vàrem traslladar juntament amb la Cinta Trias, que era mestra de Regencós, i Josep M. Parals, de l'escola de Pals. Em vaig jubilar l'any 2000, als 60 anys.

I ara gaudeixes d'aquest entorn tan bonic on viu...

Sí estic bé i realment no em puc queixar.

Moltes gràcies Catalina.

.....

1 Les dades que presentem són obtingudes de les Actes del Consistori de Torrent, dipositades al Arxiu Històric Comarcal del Baix Empordà (AHCBE) caixa 1 i 31.

2 A les imatges on hi consta (r m) son fetes per Rosa M. Masana

3 Concepció Bosch no està al llistat del cens perquè només s'inscrivien els barons i les dones solteres que tinguessin complerts els 23 anys o vídues (acta 31-12-1923)

4 Maria Salvador i Antoni Bonfill. 20è aniversari de l'Escola Pública doctor Arruga, Begur 1976-1996. Girona 1996

El sedàs

Tinc 28 anys, estudio Geografia a la UDG, faig classes a uns nens i unes nenes molt trempats. No sóc gens materialista i considero que la vida és molt simple i ens la compliquem massa. M'agraden les persones sinceres, respectuoses i amb personalitat. No suporto la hipocresia ni la falsedat. Carpe diem!!

NOM COMPLET:

Cristina Ros Marull

ESTAT CIVIL:

Soltera

LLOC I DATA DE NAIXEMENT:

Torrent, 22 d'octubre de 1986

ZODÍAC:	Balança
UNA QUALITAT:	Optimista
UN DEFECTE:	Impacient
UNA ALEGRIA:	Els meus nebots i els meus gossos
UN NÚMERO:	9
UNA FLOR:	La flor de ginesta
UN ARBRE:	El pi negre
UN OCELL:	La cadenera
UN PEIX:	El gall
UN COLOR:	Blanc
UN PLAT:	Amanida
UNA BEGUDA:	Aigua
UN LLOC PER VIURE:	Torrent i Calella de Palafrugell
CARN O PEIX:	Peix
UN HEROI O UNA HEROÏNA:	les meves àvies i els meus pares
UNA PEL·LÍCULA:	Into the wild
UN PROGRAMA DE TV:	Espai terra
UNA REVISTA:	El Llentiscle
UN AUTOR I UN LLIBRE:	Prudenci Bertrana, jo!
UN MÚSIC:	Sting
UN INSTRUMENT:	La guitarra
UN ESPORT:	Córrer i nedar
UN POLÍTIC:	José Alberto Mujica Cordano (Ex-President d'Uruguai)
UN POETA:	Josep Carner

COM VEUS TORRENT?

Cada cop som menys veïns nascuts o arrelats al poble. Si seguim aquesta tendència d'aquí uns anys pràcticament no hi haurà veïns que visquin tot l'any a Torrent i sí molts habitatges que s'utilitzaran com a segones residències com ja passa ara amb les noves urbanitzacions que es van crear farà uns de 10 anys. No m'agrada gens l'elitista macro-urbanització dels Trullars, enmig del bosc i camps. Una zona inclosa dins el catàleg d'espais d'interès natural i paisatgístic de les comarques gironines. No entenc quin bé pel poble ha aportat aquesta urbanització. Paisatgístic està molt clar que no, tot el contrari, i que no em diguin que és econòmic ja que mantenir aquella urbanització valdrà molts 'calers' al poble. No es pot justificar de cap manera. És fer malbé el nostre territori pels interessos de particulars. Ho desaprovo totalment.

M'agrada el que s'està fent al poble aquests últims temps. Per ésser un municipi amb pocs habitants crec que es fan moltes activitats socials, i la revista 'el Llentiscle' n'és un exemple, on els veïns tenim ben resumit el que es fa al municipi durant l'any.

Els fogons de la Maria

Miquel Llenas

Seguim en la línia de la cuina de la vella guàrdia, la de sempre, l'autòctona, aquella de tota la vida, la qual, però, depenent de l'artífex culinari, pot variar-ne la forma i el contingut segons li convingui, sense abandonar-ne les arrels.

La Maria, en aquesta edició, suggereix un plat que bé encaixa dins aquesta disciplina, obeint en elaboració i contingut a l'art d'aquella cuina sovint titllada de clàssica i que en l'argot culinari de caire col·loquial respon a l'encunyada expressió de "per llepar-se'n els dits". A aquesta menja de presentació impecable, la segueixen uns postres succulents, un pastís no menys important d'aquells on s'hi deixa entreveure la mà trencada, el bon gust, i la vena artística en la seva decoració. Tot plegat, i pel seu aspecte sembla ser que vagi destinat a seduir les més exigents papil·les.

La Maria Briales Blanco no té preferències a l'hora de cuinar, carn o peix, li és igual i diu que els referents culinaris li vénen de la mare, gallega d'origen la qual de ben jove es traslladà a Barcelona i va entroncar l'encís i el "savoir faire" de les dues cuines, ja que el destí la va portar a no abandonar els fogons. Tanmateix, diu que la rebosteria va ser fruit de la casualitat, quan una amiga l'hi va engrescar ja fa més de vint i cinc anys.

RODÓ DE VEDELLA AMB BOLETS

Ingredients per a 4 o 6 comensals:

Rodó de vedella (aprox. 1 kg)
3 cebes mitjanes
Mitja cabeça d'all
5 tomates de penjar
2 carotes
½ got de conyac i ½ d'aigua
Oli d'oliva
Julivert
½ kg de bolets

Rossejar molt bé el rodó amb oli d'oliva, s'hi afegeixen les cebes tallades a quarts, els alls desgranats sense pelar, les tomates i les carotes. Quan estigui "potxat", s'hi tira l'aigua i el conyac i es deixa que cogui a foc lent ben bé 90 minuts, mentre es cou si cal s'hi pot afegir una mica d'aigua.

Quan està fred, es talla a rodanxes no gaire gruixudes.

Es passen les verdures pel passa puré per fer la salsa. Fem una picada amb all, julivert, i ametlles, i tot junt ho posem a fer xup-xup uns minuts. Li afegirem els bolets, que ja tindrem nets i passats per la paella, que faci xup-xup uns minuts. Per acabar, posarem les rodanxes amb la salsa, procurant que quedin ben incorporades tot sacsejant la cassola, uns minuts mes de xup-xup... i llestos.

Que vagi de gust!

PASTÍS DE NATA I MELMELADA

Ingredients pel pa de pessic o base:

3 Ous
75 grams de farina
75 grams de sucre
Una culleradeta de royal

Es posa en un bol el sucre i els ous sencers i es baten a punt de neu.

Quan està a punt s'hi afegeix la farina amb el royal, tamisat amb un colador. Es va incorporant tot plegat sense batre.

Es posa en un motllo al forn a 160° durant uns 40 minuts.

Quan és fred es talla en tres parts, per farcir-ho en dues capes.

Ingredients per al farciment:

½ litre de nata per muntar
90 grams. de xocolata per fondre
Un pot petit de mermelada de maduixa
150 grams. de sucre glace

Es munta la nata amb el sucre, i quan està dura, se'n separa la meitat, per incorporar-hi la xocolata fosa, de manera que tindrem nata de dos gustos i colors.

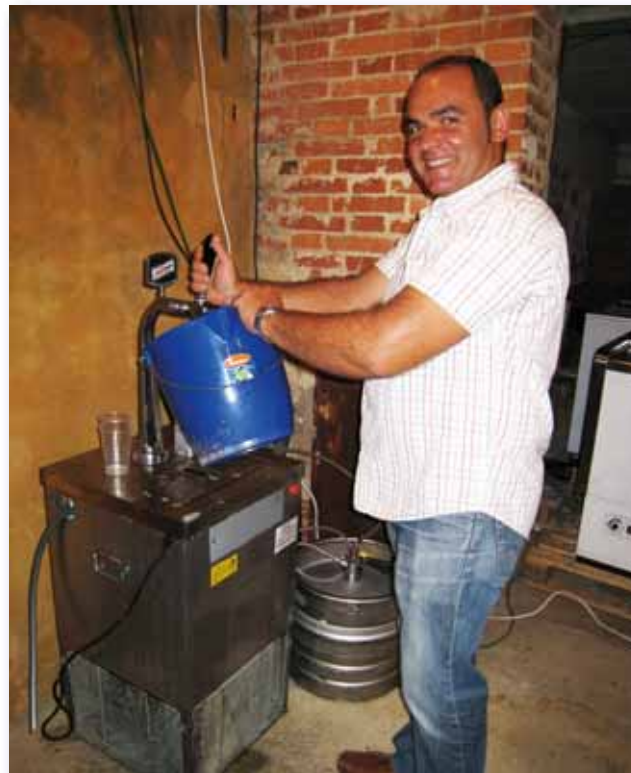
Es munta el pastís posant una capeta de mermelada i nata amb xocolata, entre les capes del pa de pessic. Llavors amb la resta de la nata, amb l'ajuda d'una espàtula i una mànega pastissera, es decora com es vulgui, i amb el que tinguem a mà, i el posarem a la nevera fins el moment de fer les postres.

Lokal-Konya.com

El puto amo no deixa res per verd!

A la Festa Major de Torrent les canyes es fan a l'engròs

S'ha d'afinar la punteria

On la col·loquem?

Lokal-Konya.com

Quin plat que he vist passar!!!

Volem més xocolata!!!

Aquesta la guardem a sota la taula.

Encara que ho sembli, no canta una saeta!

Qui oli remena, els dits se n'untà

La Castanyada

Com utilitzar un desfibril·lador

El propassat 25 d'octubre a l'aula magna del local polivalent, hi va haver una sessió informativa promoguda per l'àrea de benestar social de l'Ajuntament sobre l'ús del desfibril·lador. El dia escollit, un dissabte d'11 a 12 del matí, es va pensar perquè així permetés una màxima assistència però, malgrat tot, la resposta dels veïns va ésser escassa.

És una llàstima aquesta mancança a un acte tan interessant, tan important pel simple fet que qualsevol de nosaltres el podríem necessitar i en aquell moment puntual, de *saber què fer o no*, en depèn una vida. Nosaltres mateixos, un familiar, un amic, un qualsevol, és igual.

La dissertació que en va fer el monitor, rutinària cent per cent, va aclarir dubtes, il·lustrar idees, i sobretot de manera didàctica ens va fer veure que salvar una vida pot ser molt més fàcil del que ens podem imaginar.

El desfibril·lador de Torrent, exactament igual que tots els altres desfibril·ladors d'arreu (i l'únic de moment al poble) es troba ubicat a l'exterior de l'edifici de l'Ajuntament, a la banda de tramuntana, en el parc infantil, i val a dir que és a l'abast de tothom, tal com ha de ser.

Molt important des d'aquest punt de vista és, gràficament, llegir-se'n les 4 passes, i és per aquest motiu, que a continuació, en publiquem l'esquema, *ens cal saber-ho*.

Com utilitzar un desfibril·lador?

Quan menys t'ho esperes pots trobar-te amb la necessitat d'usar un desfibril·lador. Dipsalut – dins el programa "Girona, territori cardioprotect" – n'implanta a places, carrers i façanes d'equipaments dels municipis gironins. L'objectiu és facilitar una ràpida intervenció en casos d'aturada cardíaca. Les passes que cal seguir per auxiliar algú que pot haver patit una aturada cardíaca són:

1 **VEURE SI LA VÍCTIMA ESTÀ CONSCIENT, SI RESPIRA I SI TÉ POLS.** Demanar, si és possible, la col·laboració d'algú.

2 **TRUCAR AL TELÈFON D'EMERGÈNCIES 112 I CÓRRER A BUSCAR EL DESFIBRIL·LADOR MÉS PROPER.** Portar-lo al lloc dels fets.

3^a **OBRIR LA TAPA DEL DESFIBRIL·LADOR I SEGUIR LES INSTRUCCIONS DE VEU QUE DÓNA.** Agitar els pegats, els electrodes, i enganxar-los. Un –qualsevol– a la part dreta, sobre el pit, i l'altre, a la part esquerra, sota el pit, a la zona de les costelles.

3^b **SI L'APARELL DECIDEIX QUE ÉS CONVENIENT FER LA DESCÀRREGA,** avisarà per tal que no toquem la víctima mentre la fa.

3^c **SI LA PERSONA ES RECUPERA, EL DESFIBRIL·LADOR DEIXARÀ D'ACTUAR. SI NO, L'APARELL REALITZARÀ MÉS DESCÀRREGUES.** En aquesta imatge –si en tens nocions– practica les maniobres de reanimació cardiopulmonar a la víctima.

4 **ESPERAR L'ARRIBADA DE L'AMBULÀNCIA.**

Girona
territori cardioprotect
www.girona.territori-cardioprotect.cat

Dipsalut
Organisme de Salut Pública
de la Diputació de Girona

V Trobada d'antics alumnes de Torrent

Per 5è any consecutiu aquest novembre els antics alumnes de Torrent es van tornar a retrovar a taula tot degustant una bona arrossada. En aquests temps ja es pot dir que han passat pel local polivalent del poble molts antics alumnes, on la revisió de fotos d'aquells moments, tot recordant múltiples històries de col·legi, fan emocionar a més d'un. Es increïble descobrir gratament que persones que viuen a pobles veïns com Pals, Begur, Palafrugell, La Bisbal ... o bé tenen residència a d'altres indrets de Catalunya, en el seu moment varen participar del dia a dia del poble.

Si bé és cert que no tothom pot assistir sempre a la trobada per motius diferents, la majoria d'exalumnes intenten repetir per l'any següent. Tots ells formen part de la història del poble, que de petits varen anar a l'escola de Torrent.

Notícies

L'Hotel Mas de Torrent compleix 25 anys

Mas de Torrent neix després d'un inspirador viatge per la Toscana italiana i la Provença francesa de la família Figueras, que va decidir convertir aquesta masia catalana del segle XVIII en un hotel únic i exclusiu en la Costa Brava.

El 1988 la masia va ser acuradament restaurada mantenint la configuració original i restaurant íntegrament la façana i arcs interiors. L'actual recepció de l'hotel correspon al que abans eren les quadres, la sala de billar era l'entrada principal de la casa i el bar correspon a l'antiga cuina.

En els jardins de la finca es van construir 20 suites amb terrassa i 7 exclusives suites amb piscina privada. Recentment es va construir un spa, un edifici totalment integrat amb l'entorn.

Des de 1990 l'hotel Mas de Torrent és membre de la prestigiosa marca Relais & Châteaux.

Per celebrar aquest 25è aniversari Mas de Torrent compte amb un any 2014 ple d'iniciatives, que arranca el 25 d'abril amb la inauguració de "Felicitarte", un projecte solidari a on s'exposarà per primera vegada la col·lecció inèdita de tapets propietat de la família Figueras pintats en honor a Picasso en els anys 70 per artistes com Miró, Tàpies, Chillida, Neruda o Alberti, entre d'altres.

Aquests tapets, també presents a l'exposició, es subastaran en un gala solidària el 4 d'octubre, i els seus beneficis es destinaran a la Fundació Ànima, que ajuda a nens afectats per malalties cròniques i/o terminals i a la Fundació el Trampolí, que ajuda a nens amb discapacitat psíquica de l'Empordà.

Felicitat, art i solidaritat presents en aquest any d'aniversari.

Les tempestes causen petites inundacions al Baix Empordà

Les tempestes d'estiu que van afectar el 22 d'agost arreu de les comarques gironines van causar sobretot incidències al Baix Empordà. Al nostre poble la intensa pluja va inundar sobretot camps i marges. La important acumulació d'aigua que hi va haver va fer que durant uns minuts els mossos d'esquadra tallessin a primera hora del matí un tram de la carretera GI-652 per seguretat. Al llarg del dia va haver-hi més tempestes i fins a les vuit del vespre van caure un total de 75 litres, una de les xifres més altes de Catalunya.

Fonts d'Endesa van explicar que hi van haver incidències esporàdiques, sobretot per l'activació del sistema de prevenció.

Notícies

Un terratrèmol de 3,9 graus al litoral de l'Empordà

Un terratrèmol que va arribar a una intensitat de 3,9 graus a l'escala de Richter es va fer notar el dimarts 19 de març abans d'un quart de dues del migdia a bona part del litoral gironí. L'Institut Geogràfic de Catalunya (IGC) va situar l'epicentre del sisme a les 13.13 h a uns 30 quilòmetres mar endins davant del litoral de Palamós i Calonge, a una profunditat d'entre 5 i 8 quilòmetres sota el llit marí de l'anomenada fossa de Palamós.

El sisme no va provocar cap dany material, però alguns veïns van percebre sobretot la sensació com si quelcom topés lleument a la façana de les seves llars.

En l'escala d'intensitat que estableix l'IGC, aquest terratrèmol es situa al límit dels sismes "percebuts a prop de l'epicentre, sense danys". A partir d'intensitats de 4 i 5 graus a l'escala de Richter els sismes passen a ser "percebuts a gran part del territori i amb possibles danys lleugers".

10è aniversari del Museu de la Confitura

El 2004, fruit de l'entusiasme de la Georgina Regàs, neix el Museu de la Confitura, i com ella explica, tot va començar amb un llimoner enganxat a la façana de migdia d'una casa de Torrent;

'El primer cop que el vaig veure era un dia gris i plovia: només el llimoner estava radiant. Era esplèndid, estava carregat de llimones i les branques es tombaven pel pes de la fruita.

Mentre batallàvem amb els tràngols de restaurar una casa, va començar la collita de llimones, primer per fer-ne suc, després cremes, sorbets o pastissos, fins que un dia una amiga anglesa em va donar una recepta de melmelada de llimona.

Mai no havia fet una melmelada, ni una confitura, i vaig entrar en un món que desconeixia per complet i que em va fascinar. Posteriorment, en un viatge a Biarritz, vaig descobrir un petit museu de la xocolata i aleshores se'm va acudir crear-ne un dedicat al món de les confitures.

Totes les fruites, les flors i les verdures em semblaven idònies, les possibilitats eren infinites, i elaborar noves confitures o fer-les més tradicionals em va aportar i continua donant-me una gran satisfacció; un regal que dec al llimoner.'

Per a celebrar els 10 anys del museu es va demanar a deu chefs de comarques gironines que preparéssin degustacions maridant-les amb alguna confitura o gelea del museu. També hi va haver d'altres col·laboracions, com la de l'escriptora Rosa Regàs. Durant tot l'acte es va poder escoltar música en directe.

Aplec de Santa Llúcia

El 14 de desembre es va celebrar l'Aplec de Santa Llúcia a l'ermita de Sant Llop. Santa Llúcia, tot i les prediccions de mal temps, va retrassar la pluja per la matinada i així els veïns i amics vam poder gaudir d'una jornada festiva. L'ofici solemne es va tornar a celebrar a la plaça de l'ermita per 4rt. any consecutiu, i acte seguit, unes sardanes pels fer ballar els assistents. Aquest any, tothom es va reunir al camp de baix, ja que s'hi estava preparant un arròs per a uns 150 comensals, que val a dir, estava per llerpar-se els dits. Entre rialles, la claror del dia va deixar pas a la tarda, fen ben visible els focs, i els assistents que encara hi quedaven petaven la xerrada al seu voltant. Els més atrevits hi van ser fins ben entrat el vespre, i és que el bon rotllo ben regalimat fa que la gent passi menys fred.

Fets i gent

9N

El Llentiscle

butlletí de política municipal
Desembre 2014

DE TORRENT

9N

Resultats a Catalunya

Habitants	7.553.650
Cens	5.318.296
Vots	2.305.290

Partit	Vots	%
SÍ-SÍ	1.861.753	80,76
SÍ-NO	232.182	10,07
NO	104.772	4,54
SÍ-BLANC	22.466	0,97
EN BLANC	12.986	0,56
ALTRES	71.131	3,09

Escrutat: 100.00%

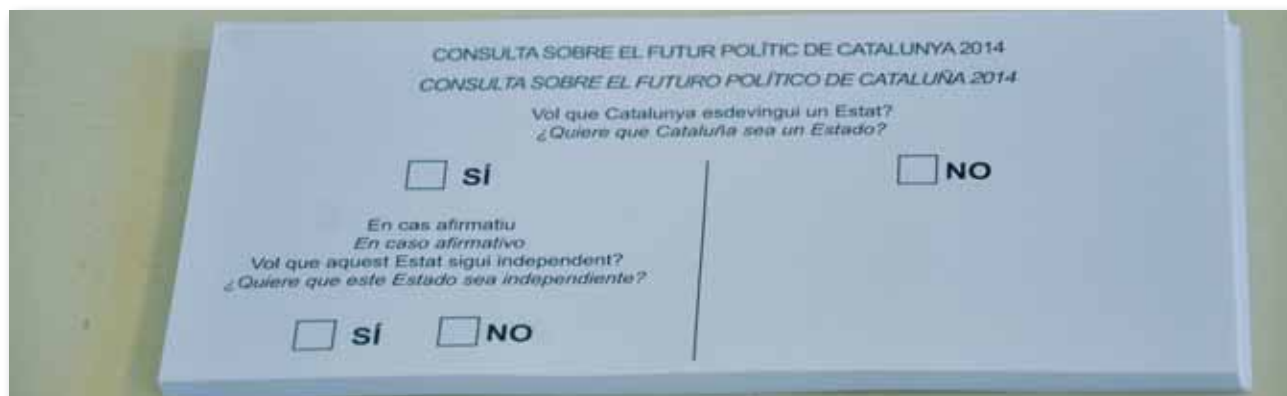
Torrent

Habitants	185
Cens	142
Vots	105

Partit	Vots	%
SÍ-SÍ	90	85,71
NO	4	3,81
SÍ-NO	4	3,81
SÍ-BLANC	1	0,95
EN BLANC	3	2,86
ALTRES	3	2,86

Escrutat: 100.00%

Font de les dades: Habitants, Instituto Nacional de Estadística dades d'habitants del 2013. Cens, cens de les eleccions europees 2014. La resta de dades han estat recollides gràcies a la participació de molts subscriptors i lectors.

Informació general d'acords del ple, comunicacions, propostes i reunions

Febrer

- Aprovar inicialment el Projecte de “Renovació de la canonada d'aigua potable a la plaça Major i carrer Canal”, redactat per l'enginyer de Camins, Canals i Ports, Bartomeu Soley i Espuña.
- El senyor alcalde informa al Ple de que la Comissió de Cooperació Local de Catalunya en sessió de 19 de desembre de 2013, va aprovar inicialment la planificació del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya per al període 2014-2017.

Dins de la proposta inicial a l'Ajuntament de Torrent, s'han atorgat les següents subvencions:

Actuació	Pressupost	Subvenció	Subvenció atorgada	Anualitat
Renovació de la canonada d'aigua a la plaça Major i carrer Canal	152.126,37	144.520,05	144.520,05	2014
Arranjament dels serveis urbans dels carrers Església i Placeta	132.940,35	126.293,33	0,00	--
Urbanització d'un tram urbà de la riera	132.467,59	125.844,21	0,00	--
Millora de l'últim tram de camí de Sant Feliu de Boada	122.063,35	115.960,18	70.000,00	2017
Manteniment			61.607,32 (15.401,83/anuals)	

Per part d'aquesta Alcaldia es va formular al·legació en el sentit de demanar la inclusió de l'actuació “Arranjament dels serveis urbans dels carrers Església i Placeta” i de que s'incrementi la subvenció de l'actuació de “Millora de l'últim tram del camí de Sant Feliu de Boada”.

- S'informa sobre el conveni de col·laboració entre el Consorci per al condicionament i la gestió del complex de tractament de residus de Solius, l'Ajuntament de Lloret de Mar, els consells comarcals del Baix Empordà, La Selva i el Gironès i l'Agència de Residus de Catalunya, per a la integració de la gestió de la fracció RESTA i la FORM de l'àmbit territorial de les tres comarques, formalitzat el passat 13 de desembre.

- S'informa que per tal de que el Consell Comarcal del Baix Empordà es faci càrrec de la gestió i tractament dels residus sòlids urbans, cal efectuar l'encàrrec de gestió corresponent.

El Consell Comarcal del Baix Empordà presta, actualment ja el servei de gestionar i tractar els residus sòlids urbans que determinats ajuntaments de la comarca, transporten fins a la planta de transferència de Forallac.

- Aprovació de la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra la ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local.

- A petició d'aquest Ajuntament a l'Organisme Autònom de Salut Pública de la Diputació de Girona (Dipsalut), va acordar en data 14 d'octubre de 2013 la cessió d'un desfibril·lador fix, dins del Programa

“Girona. Territori cardioprotegit” d'acord amb les bases reguladores aprovades pel Consell Rector de Dipsalut de 13 de gener de 2011.

Per part de l'Ajuntament s'ha procedit a la realització dels treballs per tal de facilitar la instal·lació d'aquest aparell.

- L'Escola Doctor Arruga de Begur, ha sol·licitat a aquest Ajuntament un ajut de 72€/nen de Torrent matriculat en aquesta escola pel present exercici.

Atesa la voluntat d'aquest Ajuntament de col·laborar amb l'Escola Doctor Arruga, i per tal de contribuir a garantir la continuïtat en la qualitat de l'ensenyament de l'Escola, s'atorga a l'Escola Doctor Arruga de Begur, una subvenció de 1.500€, per contribuir a la qualitat de l'ensenyament de l'Escola.

Abril

- El Sr. Alcalde exposa que en compliment del que estableix l'article 26 de la vigent Llei Orgànica del Règim Electoral General, cal efectuar el sorteig, per nomenar els membres que hauran de formar part de Mesa Electoral el dia 25 de maig de 2014 amb motiu de la celebració de les Eleccions al Parlament Europeu.

Juny

- S'aprova l'encàrrec de gestió a favor del Consell Comarcal del Baix Empordà, de la prestació del servei de recollida selectiva de paper, vidre i envasos lleugers.

- Es proposa com a festes locals per a l'any 2015 al municipi de Torrent:

Dissabte 29 d'agost de 2015. Festa Major.

Dissabte 12 de desembre de 2015. Santa Llúcia.

- S'aprova inicialment el projecte de “Renovació i millora de serveis al carrer Església i Placeta” redactat per l'enginyer de Camins, Canals i Ports, Bartomeu Soley i Espuña.

- S'aprova definitivament el Pla d'acció d'energia sostenible del municipi de Torrent.

- Es sol·licita la Federació de Municipis de Catalunya, l'adhesió com a membre de ple dret, de l'Ajuntament de Torrent a tots els efectes legals que siguin d'aplicació.

Juliol

- El Ple queda assabentat de la resolució de la Direcció General d'Administració Local d'autorització al senyor Albert Miravet i Masip, per a ocupar per acumulació a la plaça de secretaria-intervenció de l'Ajuntament de Mont-ras, la plaça de secretaria-intervenció de l'Agrupació de municipis de Palau-sator, Regencós i Torrent.

- S'aprova definitivament el projecte de Renovació de la canonada d'aigua potable a la Plaça Major i Carrer Canal.

- S'aprova definitivament el projecte de Renovació i millora de serveis dels carrers Església i Placeta.

- S'ha aprovat definitivament en data de 29 de juliol de 2014, els projectes de les obres:

a) Renovació de la canonada d'aigua potable a la Plaça Major i Carrer Canal: 226.330,84 €.

b) Renovació i millora de serveis als carrers Placeta i Església: 174.437,92 €.

Redactats per l'enginyer de camins, canals i ports Bartomeu Soley i Espunya.

Les obres de Renovació i millora de serveis als carrers Placeta i Església estan en fase d'inclusió en el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya de 2012, ja que s'ha sol·licitat la seva inclusió en substitució de la del Projecte de Pavimentació d'un tram del

camí vell de Torrent a Regencós, en el sector de la Bruguera, amb una subvenció de 76.579,92 €.

Aquestes actuacions es consideren del tot necessàries per dotar al centre del nucli urbà de Torrent, de xarxes noves, eliminant xarxes antigues de materials deteriorats. Els serveis de subministrament d'aigua potable, clavegueram, i enllumenat públic, són serveis bàsics i de prestació obligatòria, i el centre del nucli urbà de Torrent, no pot tenir-los en les precàries condicions actuals.

En aquesta mateixa sessió i previ informe favorable del secretari-interventor, s'ha aprovat la contractació conjunta de les obres, per tal de garantir la seva millor execució, de manera coordinada i segura.

El procediment de contractació és el de procediment obert.

- S'informa al Ple que les obres de "construcció de vorera, entubat de la cuneta i soterrament de línies de la carretera de Sant Feliu, des de l'inici del Clot Solé fins a la riera de Torrent" estan incloses en el Pla especial d'inversions sostenibles de la Diputació Provincial i que serà contractada tant aviat com la Diputació de Girona faci oficial la seva acceptació.

- S'informa al Ple de la sol·licitud d'assistència tècnica que s'ha formulat a la Diputació de Girona per a la redacció del plànol de delimitació definit per la Llei 5/2003 de 22 d'abril de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terrenys forestals.

- Havent donat compte al Ple de la sol·licitud de col·laboració econòmic formulada per l'ADF Gavarres Nord, per tal de cobrir les despeses necessàries per a l'activitat de l'entitat, el Ple, per unanimitat dels presents acorda atorgar un ajut de 400,00 € per les despeses de l'any 2014.

Agost

- S'informa al Ple que els serveis tècnics municipals estan elaborant la documentació per demanar informe a l'Agència Catalana de l'Aigua, per les obres de construcció de vorera en el tram entre el carrer Tomàs Coll i l'entrada a l'Hotel Mas de Torrent, tenint en compte que passa per sobre la Riera Trullars.

- S'aprova el Compte General de l'Ajuntament de Torrent corresponent a l'exercici de 2013.

Setembre

- Es mostra suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Torrent amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

- Es dona ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

- Es comunica aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametan de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

Octubre

- Es determina que l'Ajuntament de Torrent, vetllarà per la utilització responsable de les xarxes socials en les que hi participi i en especial en la pàgina oficial de l'Ajuntament a Facebook .

- Es fa constar que per part de l'administrador es bloquejaran els usuaris que no en facin un ús responsable, així com aquells que els hi donin suport.

- Adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència.

Novembre

- S'adjudica a Pere Giralt Sagrera SA, per procediment de contracte menor les obres de "Construcció de vorera, entubat de la cuneta i soterrament de línies de la carretera de Sant Feliu, des de l'inici del Clot Solé fins a la Riera de Torrent", incloses en el Pla especial d'inversions sostenibles de la Diputació de Girona, any 2014, per l'import de 32.315,22 €.

- S'aprova les bases reguladores per a la concessió d'ajuts als veïns de Torrent, destinats a cobrir la diferència entre la prestació reconeguda pels anys anterior i l'import que estan percebent durant aquest any.

- Per Decret d'Alcaldia 87/2014 de 18 de novembre, s'ha acordat la delegació al Consell Comarcal del Baix Empordà, la prestació del servei d'assistència i assessorament tècnic en comptabilitat energètica, en els termes del conveni de col·laboració, facilitat per l'ens comarcal.

- Poques setmanes abans de la celebració de l'Aplec de Santa Llúcia, l'Alcalde s'ha reunit a l'ermita de Sant Llop amb mossèn Joan i el tècnic del bisbat de Girona per comprovar l'estat actual de l'edifici. Un cop revistats el testimonis que es van fer el 2012 s'ha detectat que no hi han aparegut noves esquerdes, i per tant l'estructura de l'edifici es manté en principi com el 2012. Tot i això, el Bisbat de Girona no dóna permís per a la celebració de l'ofici solemne de Santa Llúcia perquè no pot garantir que no hi hagi cap desprendiment de pedra com va passar el 2011.

Desembre

- S'aprova inicialment el Pressupost General Únic d'aquesta Entitat per a l'exercici de 2015, juntament amb les seves bases d'execució i els annexes corresponents, la plantilla de personal i la relació de llocs de treball.

- S'aprova inicialment l'Ordenança municipal de la implantació de la factura electrònica.

Redacció:

Enric Caner
Eva Jiménez
Josep Mª Ros
Miquel Llenas

Foto portada:

Ermita de Sant Llop

Portada política
municipal:

9N

Maquetació, filmació,
i impressió:

Impremta Palafrugell

Col·laboradors en aquest n^o:

Joan Vinyeta
Joan Serra
Rosa Mª Massana
Tebas Higuera
Xavier Ros
Maria Briaes
Irena Calafell

Fotografies:

Enric Caner
Xavier Ros
Pacu Dalmau
Miquel Lay
Josep Mª Ros
Eva Jiménez
Emilia Gómez
Daysi Benítez
Marc Geronès
Anna Bonet

Foto felicitació:

Josep Maria Ros

Fotografia contraportada:

Goigs de Santa Llúcia

Contacte EL LLENTISCLE:

Ajuntament de Torrent

Aquesta publicació no comparteix necessàriament les opinions signades pels col·laboradors.

Prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta revista per qualsevol mitjà sense citar-ne la procedència.

Solució als mots encreuats
Solució a la sopa de lletres:

```

+ + + P + + + + + + O A + + + + + + +
+ + + I + + + + + + U D C O R G A M A C
+ + + N + + + + + + D R T + + + + + + +
+ + + E + + + + + + E O E + + + + + + +
+ + + T + + + + + + R B L + + + + + + T + + +
R + + E + + + E A R + + + + + + R + + + +
+ O + L + I R A + + + + + + O + + + +
+ + S L G E C + + + + + + + M + + + +
+ + + S N + + + + + + + + + A + + + +
+ + + I I + C + + + + + + O + + + L + + +
+ + R + + N + I + + + + + + L + + + E + + +
+ A + + + + Y + L + + + + + + L + + + D + + +
F + + + + + + O + O + + + E + + + A + + +
+ + + + + + + + + L + D + V + + + T + + +
M A T A P A R E N T S E O + + + E + + +
+ + + + + + + + + S U R E N Y P + + +
+ + + + + + + + + + + + F + + M + + +
+ + + + + + + + + + + + + + + O + + +
+ + + + + + + + + + + + + + + R + + +
+ + + + + + + + + + + + + + + T + + +

```


Informació, telèfons d'interès i horaris

Ajuntament

Tel: 972 611667
Fax: 972 610317
torrent@ddgi.cat
ajuntament@torrent.cat
www.ddgi.cat/sites/torrent
f ajuntament.detorrentdemporda

Oficines

Dimarts i Dijous
de 17:00 a 20:00h
Dimecres i divendres
de 10:00 a 13:00h

Alcalde

Dijous de 19:00 a 20:00h

Tècnic municipal

Dimarts i dijous
de 17:00 a 20:00h

Deixalleria mòbil

Recollida a la Plaça Major cada
segon dilluns dels mesos de
gener, abril, juliol i 19 d'octubre.
Horari: 11:00 a 14:00h

Juat de Pau

Tel: 972 611667
Fax: 972 610317
Divendres de 12:00 a 13:00h

Registre Civil

Tel: 972 611667
Fax: 972 610317

Oficines

Dimarts i dijous de 17:00 a 20:00h
Dimecres i divendres de 10:00 a 13:00h

Serveis

Consell comarcal del Baix Empordà	972 642310
Servei de recaptació	972 640924
Correus (Pals)	972 636642
Sorea aigua i clavegueram	972 300255
Sorea avaries	902 250370
Fecsa-Endesa avaries	800 760706

Fecsa-Endesa atenció al client	800 760333
Gas butà A. Adrià (Sarrià de Ter)	972 170101
Sarfa	972 300262
Servei taxi, TCB	972 612222
Informació 24 hores carreteres	972 200131

Sanitat

Consultori mèdic de Torrent
Dimecres de 16:00 a 17:15h

Urgències

Hospital Palamós	972 600003
CAP Palafrugell	972 610607

CAP, Centre
de programació
telefònica

972 609222

Consultori mèdic
de Pals

972 637024

Emergències

Telèfon centralitzat d'emergències	112
---------------------------------------	-----

Altres

Parròquia de Torrent (Pals)	972 636107
--------------------------------	------------

Sarfa informació general	902 302025
-----------------------------	------------

Sarfa Palafrugell	972 301293
-------------------	------------

Sarfa Palafrugell guixeta	972 610006
------------------------------	------------

Humor propi

GOIGS DE SANTA LLÚCIA

ELS QUALS ES CANTEN
SANT LLOP
DEL BISBAT

LA GLORIOSA VERGE I MÀRTIR

EN LA CAPELLA DE
DE TORRENT
DE GIRONA

Puig de Jesús, sou amada
y en lo Cel tan ben quista,
Llúcia Verge sagrada
guardaunos sempre la vista.

Fonc la vostra natalícia
en Cicília, ont nasquereu,
y desde la puerícia
virginitat prometeu,
per la Fé tant esmerada
de Jesús foreu prevista, etc.

Ab vostra Mare Autícia
anareu a visitar,
molt alegre, y sens tristícia
Santa Agata singular,
en Cathania es venerada,
y a molts la salut conquesta, etc.

Humilment estant postrada
fent a Déu oració,
Agata Verge sagrada
vos aparegué en visió,
dientvos Donzella amada
alegrauvos, no estigau trista, etc.

Per vostra intercessió,
y de Agata Verge sagrada
de fluix de sanch y de passió
vostra Mare haveu curada,
la teniu congoixada,
y la feya estar molt trista,
Llúcia Verge Sagrada
guardaunos sempre la vista.

V. Difussa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea beni dixit te Deus in aeternum.

OREMUS

*Exaudi nos Deus salutaris noster ut sicut de Beatae Luciae Virginis, et Martyris tuae
festivitate gaudemus, ita pia devotione erudiamur affectu. Per Christum Dominum nostrum.*

R. Amén.

Donareu lo patrimoni
als pobres de Jesu-Christ,
y per vèncer lo dimoni
fos pobre segons es vist;
vostre espós vos acusaba
davant Pasquasi Jurista, etc.

Ab promesas y terrors
Pasquasi volgueus tentar
prometentvos grans tresors
per fervos idolatrar,
en amor de Déu inflamada
repugnant, no estant trista, etc.

Per vostra humilitat,
y gran santedat de vida,
Pasquasi lleó irà,
vos va fer perdre la vida,
Màrtir sou, y degollada
com fou St. Joan Baptista, etc.

En vostra santa Capella
a Sant Llop situada,
acuden Santa Donzella
de tota esta encontrada,
prenentvos per Advocada
en aquesta vida trista, etc.

TORNADA

En Venècia traslada
sou en temps de la conquesta,
Llúcia Verge sagrada
guardaunos sempre la vista.